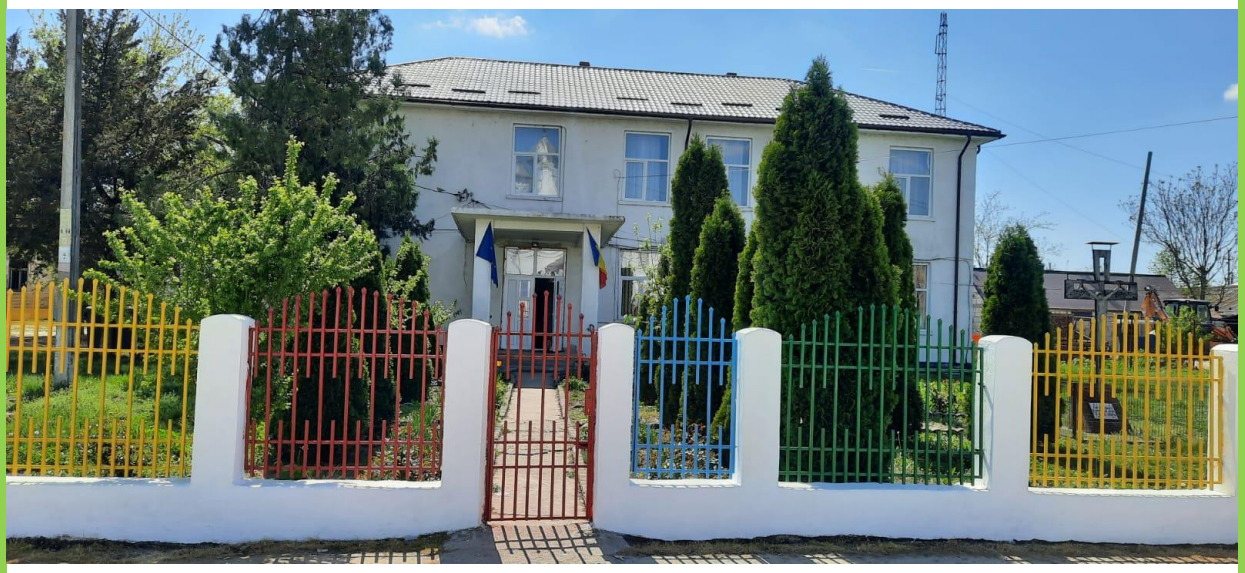
DIDACTIC

PROF. GEORGIANA LILI COJOACĂ
(COORDONATOR)

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI NAȚIONAL

REALITĂȚI CONTEMPORANE: ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DESUETĂ

(APRILIE 2022)

EDITURA MERITOCRAT CLUJ-NAPOCA
ISBN 978-630-6502-19-6

prof. Georgiana Lili Cojoacă
– coordonator -

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI NAȚIONAL
„REALITĂȚI CONTEMPORANE: ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DESUETĂ”
(aprilie 2022)

EDITURA MERITOCRAT CLUJ-NAPOCA

TEXT © Lucrările Simpozionului Național „*Realități contemporane: Elevul modern și lectura desuetă”* (aprilie 2022)/prof. Georgiana Lili Cojoacă – coordonator

Toate drepturile rezervate autorilor

Consilier editorial: lect. dr. Tiberiu Irimia
Lector de carte: prof. Ionela Nicoleta Cojocaru
Tehnoredactare: prof. Georgiana Lili Cojoacă
Coperta I-IV: inf. Ion Raicu
Grafică generală: inf. Ion Raicu
Foto coperta I: Școala Gimnazială nr.1 Lunca, județul Teleorman

Editura Meritocrat Cluj-Napoca
Tel. 0760 607 889, 0741 494 338
e-mail: meritocratcj@gmail.com

© *2022 Editura Meritocrat Cluj-Napoca*

Toate drepturile grafice asupra acestei ediții aparțin editurii Meritocrat, orice reproducere sau modificare, indiferent de formă și suport, neautorizată, urmând să suporte consecințele legii.

Responsabilitatea calității corecturii textelor din această carte aparține autorilor

LECTURA, PRIMUL PAS SPRE CULTURĂ

P.I.P. Elena Alexe
Școala Gimnazială Plopii-Slăvitești

Trăim într-o perioadă caracterizată printr-o dinamică deosebită în toate domeniile, în plină restructurare şi sincronizare a învăţământului românesc cu cel european. De câţiva ani încoace, se vorbeşte tot mai insistent despre o „ criză a lecturii „ care atinge societatea şi şcoala românească. Nu este, însă, o criză specific românească. Ea există pe plan internaţional şi este combătută, cu toate forţele, de mulţi ani deja, în America de Nord, dar şi în majoritatea ţărilor Europei Occidentale. Încă din anii `80, de exemplu, în Franţa există numeroase asociaţii, programe educative şi culturale la nivel naţional, create în sprijinul promovării literaturii şi dezvoltării plăcerii lecturii în rândul tinerilor.

O importantă ameninţare împotriva lecturii vine însă din partea mijloacelor audio-vizuale, a computerului și a televiziunii, care şi-a extins enorm influenţa, graţie dezvoltării posturilor private, a transmiterii emisiunilor prin cablu şi satelit, a multiplicării unor programe cu succes la marele public (sport, „ talk-show „ -uri, concursuri etc.), în genere a aplicării unei politici abile de adaptare la gustul majorităţii telespectatorilor. E incontestabil că mai toată lumea consumă azi un timp cu mult mai mare decât în trecut în faţa micilor ecrane, dar, după cum o arată indicii concordante, pare că elevii şi adolescentii suportă impactul principal, cu alte cuvinte ei sunt în primul rând cei care se îndepărtează de lectură în favoarea audio-vizualului. Nu ignorăm radioul, televizorul sau internetul, dar spre deosebire de aceste surse informaţionale şi de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Instruirea şi cultura nu se fac numai prin presă, prin radio şi cinematograf sau internet, prin televiziune sau pe 22 cale orală. Astăzi, filmele, diapozitivele, emisiunile de radio şi televiziune, programele educaţionale pe internet sunt folosite cu succes în şcoli ca mijloace moderne de învăţământ. Dar trebuie de reţinut faptul că ele completează, lămuresc instructiv cunoştinţele predate la curs şi nu pot înlocui definitiv manualul — cartea ca obiect de studiu şi lectură. Manualul sprijină direct pe elev în fixarea cunoştinţelor expuse la lecţii.

Cartea reprezintă mai întîi cel mai complet depozit al inteligenţei omeneşti, înmagazinând în filele ei cunoştinţe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. O carte te trimite la alte cărţi şi toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoştinţelor rămân subordonate cărţii şi subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulţi şi perfecţiona procedeele lor tehnice. În afara cărţii nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului şi implicit a societăţii. O carte o citeşti cînd vrei, cum vrei şi de câte ori vrei. Acest prieten tăcut îţi oferă ori de câte ori ai nevoie acelaşi răspuns fidel Ia fiecare întrebare şi-l repetă cu nesfârşită răbdare până ce l-ai înţeles. Cartea este atât de înţelegătoare, încât atunci când n-ai înţeles-o nu se supără, nu jigneşte, te aşteaptă să revii.

O regăseşti oricând la fel de credincioasă şi discretă. „ Cartea reflectă ca o oglindă lungul şir de secole al vieţii omenirii, istoria luptei sale pentru existenţă, pentru un viitor mai luminos, suferinţele, bucuriile, înfrângerile şi biruinţele sale toate. Iubiţi cartea, îngrijiţi-o şi citiţi cât mai mult. Cartea ne este prieten credincios, de nădejde. „ (G. F. Morozov) Necesitatea îndrumării lecturii elevilor este indiscutabilă. Nu se pot contesta incapacitatea copilului şi chiar a adolescentului de a se ghida fără greş în noianul de opere literare ce-i stau la îndemână şi nevoia călăuzirii lui în anii de formare intelectuală. Important este în ce măsură se poate exercita îndrumarea şi până unde trebuie să meargă ea. Dificultatea cea mai mare apare în momentul în

care trebuie să se treacă la trierea cărţilor în: recomandabile şi nerecomandaibile copiilor. Sunt cărţi dăunătoare prin conţinutul lor, dar şi contraindicate din cauza inaccesibilităţii la o anumită vârstă.

Elevii au nevoie de sprijinul celor maturi nu numai în aceste cazuri, ci şi atunci când, fără săşi dea seama, citesc cărţi care depăşesc puterea lor de înţelegere sau când, furaţi de un anumit gen de literatură — romane poliţiste, cărţi de aventuri, neglijeaza lectura unor scrieri recomandate de programa şcolară. Prin lectura elevilor la clasele primare se urmăresc finalităţile: consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conştientă şi expresivă, formarea şi dezvoltarea gustului pentru lectură, lărgirea ariei de informaţie a elevilor, creşterea interesului pentru cunoaşterea realităţii, îmbogăţirea şi dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă, cunoaşterea şi înţelegerea valorilor etice, cultivarea sentimentelor, convingerilor, comportamentelor morale, dezvoltarea gustului estetic, îmbogăţirea şi activizarea vocabularului, dezvoltarea capacităţii creative, formarea idealurilor etice şi estetice, dezvoltarea capacităţii de a gândi, şi de a se exprima în conexiuni interdisciplinare, lărgirea orizontului imaginativ, al capacităţii de imaginare a unor universuri posibile, ca o anticipare a lumii viitorului. 23 De aceea, grija deosebită în vederea îndrumării lecturii cade în sarcina învăţătorului şi a familiei. Părinţii trebuie să cunoască lista lecturii suplimentare din programa şcolară pentru clasa respectivă, urmărind după graficul şi planificarea făcută de învăţător a fi citite pe timpul unui semestru, texte literare recomandate zilnic de către părinţi (şi săptămânal de către învăţător).

La clasele mici (clasa I şi a II-a), controlul se face oral prin lecţii-dezbatere, iar la clasele a III-a şi a IV-a se face pe baza consemnărilor efectuate de elevi pe caietele de lectură. Învăţătorul trebuie ca săptămînal să verifice aceste caiete şi să le corecteze. Unii elevi nu citesc cărţile recomandate de învăţător, ci se prezintă cu caietul pus la punct cu toate însemnările copiate de la „ cititorii pasionaţi „ ai clasei, pozând în faţa educatorului că au citit cartea sau povestirea indicată spre studiu. În cazul acesta, învăţătorul trebuie să aplice un test, evaluând printr-un chestionar mai complex dacă elevii au citit, au înţeles şi pot analiza mai amănunţit aspecte din operele citite.

Alegerea cărţilor potrivite este numai primul pas. Al doilea pas şi tot atât de important este deprinderea lecturii, obţinerea eficienţei ei maxime în urma citirii unei cărţi. Importanţa lecturii este evidentă şi mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităţilor de gândire şi limbaj. Există factori care determină lectura elevilor: particularităţile de vârstă şi psihice, preferinţele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură este format din primii ani de şcoală, acesta rămâne pentru toată viaţa, o obişnuinţă utilă.Gustul pentru lectură nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaţionali (familia şi şcoala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverenţă, continuitate, voinţă. Este cunoscut faptul că de la vârsta preşcolarităţii atât familia cât şi grădiniţa depun eforturi pentru a influenţa universul copilăriei prin basme, poveşti şi poezii. Această dificilă muncă e situată la nivelul superior, în primele clase ale şcolii. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, în clasele I-IV. Elevului mic trebuie să i se trezească curiozitatea spre lecturi, să i se cultive interesul spre cunoaştere. Lectura în afara clasei lărgeşte orizontul cunoştinţelor primite în clasă. Este foarte important ca învăţătorul să ştie care sunt formele de îndrumare a lecturii în afara clasei.

Bibliografie:

Ivănuș Dumitru, „ Metodica predării limbii şi literaturii române „ , Editura Universităţii, Craiova, 1999

CĂRŢILE FORMEAZĂ NORME DE CONDUITĂ.

P.I.P. Mariana Alexe
Școala Gimnazială Plopii-Slăvitești

Invăţătorul trebuie să ţină o evidenţă a lecturii copiilor. „ *Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viaţa copiilor, un rol mai mare decât în viaţa celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viaţa şi influenţează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărţile pe care le citesc, copiii îşi formează o anumită concepţie asupra lumii, cărţile formează la ei anumite norme de conduită. „* Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorinţa de a cunoaşte viaţa, oamenii şi faptelelor. Contribuie într-o măsură însemnată la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat şi colorat, la dezvoltarea dragostei de patrie, la educarea sentimentelor estetice. În clasa a III-a, în vederea popularizării şcolarilor harnici am conceput împreună cu elevii „ Calendarul cititorilor! „ .

Fiecare elev avea o pagină personală ce cuprindea datele de naştere, un desen reprezentativ lunii sau anotimpului în care s-a născut. Sub desen, apăreau înşiruite şi înregistrate cronologic cărţile, basmele, poveştile sau poeziile citite. Nimic nu se trecea în calendar fără dovada vie a prezentării lecturii în faţa clasei! La sfârşitul anului şcolar au fost evidenţiaţi şi premiaţi cititorii din top.

Un rol deosebit în stimularea curiozităţii şi interesului pentru lectură al elevilor îl poate avea înfiinţarea bibliotecii clasei, care se îmbogăţeşte prin cărţile aduse de elevi. Rolul de bibliotecar poate fi îndeplinit, pe rând, de elevii care au obţinut rezultate foarte bune la învăţătură. Am considerat că elevii pot să alcătuiască singuri fişele de autor. Pentru aceasta am întocmit în clasă împreună cu ei fişa pentru scriitorul Ion Creangă în care am trecut date biografice şi aspecte din opera lui. Le-am cerut să întocmească fişe pentru scriitorii Mihai Eminescu, Emil Gârleanu şi George Topîrceanu şi să le pună în plicuri pe care să scrie numele autorului. Au căutat date despre aceşti autori, iar unii au xeroxat chiar portretul scriitorului şi l-au lipit pe plic. Cei care nu au avut suficiente date au colaborat cu colegii astfel că au reuşit să-şi facă fişa. Notaţiile le-au făcut după următorul plan pe care l-am dat: denumirea lecturii (poeziei, basmului, povestirii), autorul, conţinutul (pe scurt), personaje, expresii deosebite, citate.

Cunoştinţele elevilor din clasa a IV-a, puterea lor de înţelegere mi-au permis alt fel de precizări şi exigenţe, cum ar fi atenţionarea privind înţelegerea ideilor dintr-un text, care implică:

- Concentrarea atenţiei pentru a citi corect şi a sesiza exact sensul enunţurilor;
- Întărirea voinţei, pentru a nu ceda oboselii;
- Interes deosebit pentru descoperirea unor lucruri necunoscute anterior.

Toate acestea reprezinta condiţii obligatorii pentru ca înţelegerea unui text să fie deplină, dar nu sunt singurele. Totodată, pentru înţelegerea textului este nevoie ca cititorul să aibă o serie de cunoştinţe anterioare, să şi le amintească imediat şi să le raporteze la ceea ce citeşte. Un cititor interesat să pătrundă sensul fiecărui cuvânt, al fiecărei fraze, nu trece mai departe când dă peste pasaje pe care nu le-a înţeles. El caută în dicţionare, enciclopedii, sau consultă pe alţii în legătură cu sensul cuvintelor necunoscute, şi numai după ce le-a înţeles, merge mai departe. În timpul lecturii cititorul gândeşte fără întrerupere, îşi aminteşte ceea ce a învăţat până atunci, compară vechile cunoştinte cu cele asimilate acum, descoperă ceea ce este comun şi ceea ce este propriu numai textului nou, sintetizează ceea ce citeşte, judecă valoarea lucrării parcurse, calităţile ei, apreciază în ce măsură i-a plăcut, l-a emoţionat sau nu nu i-a plăcut, l-a indispus, plictisit, revoltat.

Este foarte important ca elevul să conştientizeze faptul că în lectură nu viteza contează, ci înţelegerea justă şi deplină a textului, memorarea fidelă a elementelor esenţiale, capacitatea de reproducere a lor ori de câte ori este nevoie. Când cititorul caută să pătrundă înţelesul fiecărui cuvânt, al fiecărei fraze, să descopere profunzimea ideilor şi frumuseţea stilului, el face o lectură activă. Cel care „ aleargă „ cu ochii pentru a parcurge cât mai multe Este foarte important ca elevul să conştientizeze faptul că în lectură nu viteza contează, ci înţelegerea justă şi deplină a textului, memorarea fidelă a elementelor esenţiale, capacitatea de reproducere a lor ori de câte ori este nevoie.

Când cititorul caută să pătrundă înţelesul fiecărui cuvânt, al fiecărei fraze, să descopere profunzimea ideilor şi frumuseţea stilului, el face o lectură activă. Cel care „ aleargă „ cu ochii pentru a parcurge cât mai multe texte, fără să pătrundă sensul şi valoarea lor, întreprinde o lectură superficială. Scriitorul francez Jules Payot combate cu înverşunare acest fel de l

Bibliografie:

Alexandru Gheorghe, Lecturi literare pentru ciclul primar

LECTURA ŞI ELEVII EPOCII DIGITALE

Prof. Liliana Florica Bozeanu
Liceul Tehnologic, „ Sf. Haralambie”
Turnu Măgurele

Motto:
„ Şcoala cu adevărat şcoală este aceea care mă ajută să fiu eu. „

(Octav Dângeanu)

Actul lecturii începe prin a fi o acomodare la alteritatea textului, a cărui fiinţă interioară ni se dezvăluie printr-un proces treptat de apropiere şi se încheie printr-o asimilare benefică de substanţă. “Trebuie să fac opera să retrăiască pentru a o putea iubi, trebuie s-o fac să vorbească pentru a-i putea răspunde „ , spunea J. Starobinski.

Cercetătorii propun un model al lecturii, ce conţine: percepţia cuvintelor, comprehensiunea (“abilitatea de a citi rândurile, de a citi printre rânduri şi de a citi dincolo de rânduri „), reacţia faţă de ideile autorului şi evaluarea lor, asimilarea (modul de a utiliza textul).

Comprehensiunea reprezintă momentul esenţial al lecturii, conţinând acea “negociere a sensului „ care se produce treptat, pe măsură ce se înaintează în lectură. Să ne imaginăm procesul lecturii ca pe o călătorie într-un ţinut imaginar, drumul este lung, complex, cu neaşteptate modificări de traiectorie şi cu etape ce decurg necesar una din alta. Pe măsură ce lectorul-călător străbate acest drum, observă cum se clădeşte o lume specifică, sui-generis şi încearcă să-şi adapteze codurile şi cunoştinţele structurilor ei. Această lume nu i se înfăţişează dintr-odată, în totalitatea sa şi, pentru a o înţelege, el integrează semnificaţiile parţiale (ale cuvintelor, propoziţiilor, frazelor) în ipoteze globale pe care le verifică pe traseu. Nepotrivirile îl obligă la reevaluări, iar concordanţele îi confirmă traseul ales. Se creează astfel o “lume posibilă „ având propriul text. Secvenţa iniţială constituie punctul de pornire hotărâtor atât pentru autor cât şi pentru cititor.

Cum îi pregăteşte lectura şcolară pentru viaţă pe copiii de azi? Întrebarea cred că merită o dezbatere profundă. Ceea ce voi încerca aici este doar să punctez cîteva dintre posibilele direcţii de discuţie.

Care este rolul lecturii şi al studiului în şcoală? Programele actuale pun accent, pe dezvoltarea strategiilor de lectură şi pe cunoaşterea trăsăturilor unor tipuri de texte, urmărind formarea unui cititor care să înţeleagă ceea ce citeşte. Perspectiva comunicativă presupune înţelegerea lecturii ca proces de comunicare, în care cititorul activează cunoştinţele şi experienţele ce-l ajută să construiască o interpretare a textelor pe care le citeşte.

Dincolo de existenţa oficială sau *de facto* a unei liste de autori canonici sau de recomandările privind tipurile de texte ce pot fi studiate în şcoală, programele menţionează clar finalităţile lecturii. În esenţă, acestea propun formarea unui cititor care, prin lectură, să înţeleagă mai bine lumea în care trăieşte şi pe sine însuşi. De aceea, selecţia textelor nu este totul. Cred că modul în care profesorul abordează acele texte este esenţială. Doar profesorul care face eforturi, care e la curent cu apariţiile recente şi care dovedeşte creativitate şi viziune didactică poate să le dezvolte elevilor gustul pentru lectură, competenţele de lectură şi să-i facă să devină cititori pe tot parcursul vieţii.

Ce se cere la examene? Sigur, nu e suficient să vedem ce zic programele. Profesorii şi părinţii sunt întotdeauna preocupaţi de urgenţa obstacolului imediat: examenul. Profesorii: meditaţii! Părinţii: note mari! Elevii? Toată lumea se agită pentru ca elevii să treacă examenul cu bine şi, eventual, şi cu o notă cât mai mare. Această presiune duce la ceea ce se numeşte „ învăţarea pentru examen“, şi nu la „ învăţarea pentru viaţă“. Am cunoscut copii care au luat 10 la examen, fără să fi citit vreo carte! Avem o problemă: ce evaluează aceste examene?

Există o discrepanţă între programe şi cerinţele pentru examen. Testarea are în vedere mai degrabă învăţarea şi reproducerea unor cunoştinţe, şi nu dovada că elevii pot înţelege şi interpreta un text la prima vedere, că gândesc critic sau că pot argumenta o idee. E adevărat, competenţele sunt mai dificil de evaluat decât cunoştinţele. Totuşi, experienţa testelor PISA demonstrează că este posibil, aceste teste au introdus şi textele digitale în probele de concurs. Dar discrepanţa menţionată complică, în mod evident şi inutil, viaţa profesorilor şi a elevilor. Profesorii sunt prinşi între două repere între care cu greu pot construi punţi viabile: programa şcolară şi cerinţele pentru testare. Elevii, sub influenţa părinţilor, învaţă pentru examen, fără să înţeleagă rolul pe care lectura îl poate avea, pe termen lung, în viaţa lor şi pentru dezvoltarea lor personală.

Ce pot face profesorii? Aşa cum spuneam, profesorii trebuie să găsească punţi între cele două repere care le orientează demersurile didactice: programele şi cerinţele pentru examen. Numai că, pentru ca acestea să devină viabile, termenul-cheie al ecuaţiei didactice care intră în joc este *elevul*. Şi nu orice fel de elev, ci acela care aparţine, aşa cum arată cercetările moderne, unei noi paradigme de gândire şi comportament. Elevul *homo sappiens* sau elevul *digital native*.

Acest elev nu mai este cum era şi, cu el, nu mai merge cum mergea. El se raportează diferit la o realitate pe care sistemul actual de învăţământ o ignoră. *Sistemului* îi scapă faptul că el s-a schimbat şi că abordează învăţarea folosind strategii/ instrumente/ înţelegeri/ comportamente noi, neobişnuite şi/sau inacceptabile pentru sistem. Vrem sau nu, ne place sau nu, elevul este altfel acum: rezolvă mai multe sarcini în acelaşi timp; are o foarte bună viteză de reacţie; îl plictisesc ternul şi „ morala“; îşi urmăreşte interesele de dezvoltare nonliniar şi informal; face sacrificii pentru a avea „ posibilităţi tehnice“; se bagă în seamă şi pune sistemul între paranteze; imaginile au un impact mai mare asupra lor decât textul scris; îi place să-şi folosească imaginaţia; este conectat, este „ în reţea „ cu alţii asemenea lui; colaborează, este activ şi învaţă prin joc cu alţii asemenea lui; caută răsplată şi satisfacţie imediată; percepţia este că şcoala/profu l sunt prăfuiţi, un rău necesar, util social, dar fără efect în plan personal.

Aşa stând lucrurile, pentru profesori este important să încerce să-şi cunoască elevii, să afle ce îi interesează, de ce le place sau nu să citească, care sunt experienţele de învăţare nonformală pe care aceştia le au. Orice profesor poate, dacă vrea, să găsească modalităţi de a-i implica pe elevi în lectura exploratorie şi interpretativă, prin diversificarea perspectivelor de abordare şi prin valorificarea strategiilor şi a noilor tehnologii pe care elevii le mânuiesc cu uşurinţă.

Este bine ca oferta de texte propuse spre studiu să fie echilibrată, în aşa fel încât elevii să citească şi texte recente sau actuale (din literatura română şi universală), care sunt de interes pentru ei, dar şi texte *canonice* (care au un potenţial formativ – la nivel personal, identitar, cultural – ce poate fi valorificat). Indiferent însă de tipul textului propus pentru lectură, modul în care profesorul reuşeşte să deschidă interesul elevilor pentru text este fundamental.

Care este atitudinea elevilor faţă de lectură? De ce citesc sau de ce nu citesc copiii? Cred că răspunsul privitor la atitudinea elevilor faţă de lectură este în mare măsură determinat de ceea ce se întâmplă în clasă, de modul în care profesorul reuşeşte să pună lectura în scenă. Sigur, şi părinţii au un rol, dar cred că, statistic, acest rol e din ce în ce mai mic şi din ce în ce mai mult lăsat pe seama şcolii. Pentru a afla de ce citesc sau nu elevii lor, profesorii pot pregăti chestionare; e

important să le poată interpreta, în aşa fel încît să găsească şi căi de a veni în întâmpinarea nevoilor pe care le au elevii lor în privinţa lecturii.

Multe cercetări privind lectura spun că, de fapt, copiii şi tinerii de azi citesc la fel de mult, poate chiar mai mult decât cei din generaţiile anterioare, dar citesc altfel, şi „ texte „ mai diverse (între care şi mesaje de pe reţele de socializare). De aceea, e bine ca profesorul să ştie ce interese de lectură au elevii, ce medii folosesc pentru a citi, spre a putea face legături între ceea ce citesc pentru şcoală şi ceea ce citesc şi cum citesc în timpul liber.

Cred că lectura rămâne, încă, una dintre căile importante de formare şi dezvoltare personală. Iar rolul profesorului este acela de a o menţine vie, ba chiar de a o face atractivă. Lectura este, încă, o modalitate esenţială prin care chiar şi copiii de azi pot înţelege lumea şi se pot înţelege mai bine pe ei înşişi. Profesorii nu pot ignora acest rol fundamental al lecturii. Cred că mulţi dintre ei pot selecta texte relevante pentru elevii lor şi pot propune abordări care să provoace inteligenţa, imaginaţia, sensibilitatea şi creativitatea elevilor. Depinde doar de profesor cum reuşeşte să facă acest lucru. Dacă profesorul nu încearcă, elevul îl va ignora.

Menirea școlii de azi s-a schimbat mult, astăzi internetul oferă tinerilor informații detaliate despre orice, nu-i nevoie să le-o stocăm noi în memorie.

Un profesor care se respectă și care nu-și face datoria precum un funcționar conștiincios și care dorește să fie așteptat cu plăcere și curiozitate la clasă, iese din șabloane, din tipare, din limitele programei și deschide lecția spre viață, ceea ce îl face pe elev să vadă că nu s-a dus degeaba la școală și că aceasta îi oferă ce n-o face internetul. Profesorul umanizează informația, internetul doar o livrează.

Bibliografie:

Cucoş, C. Timp şi temporalitate în educaţiei. Pentru un management al timpului şcolar. Iaşi, Ed. Polirom, 2002

Cucoş, C. Teoria şi metodologia evaluării. Iaşi, Ed. Polirom, 2008

PROVOCAREA ELEVULUI MODERN, SPORIREA INTERESULUI PENTRU LECTURĂ

P.I.P.P. Ștefania Caunii
Grădinița Nr. 7 Turnu Măgurele

În desfăşurarea activităţii la catedră, m-am confruntat în lucrul cu ultimele generaţii de elevi cu un interes scăzut pentru lectură. Acest aspect are numeroase efecte negative atât pentru derularea procesului instructiv - educativ, cât şi pentru dezvoltarea unei personalităţii armonioase a elevilor, capabilă să răspundă pozitiv cerinţelor sociale. Menţionez existenţa unui bagaj informaţional scăzut, deţinerea unui vocabular sărac, ceea ce determină imposibilitatea elevilor de a se exprima coerent, logic, persuasiv, chiar comprehensiv.

Fără a minimaliza şi, chiar, fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, mi-am propus o mai bună apropiere a elevului de carte. Scopul este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conştient de valoarea şi importanţa cărţii, de rolul pe care îl ocupă aceasta în relaţionarea cu lumea din jur. Consider că motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare profesor în parte, clarificându-şi el însuşi anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în şcoală.

Astfel, pentru a combate acest fenomen şi pentru a stimula interesul elevilor pentru lectură, pentru a evidenţia aportul benefic al cititului pentru dezvoltarea personalităţii umane prin fixarea unor avantaje spirituale şi sociale, am demarat desfăşurarea, în cadrul instituţiei noastre, o varietate de activităţi în care elevii îşi exprimă opinia legată de acest subiect.

Exemplu de activitate: - s-a propus elevilor de clasa a IV-a să realizeze următoarea sarcină didactică în legătură cu problema lecturii şi importanţa sa:

„ Te numeşti Sara / Sorin Ionescu şi locuieşti în Teleorman Adresează prietenei tale/ prietenului tău Cristina/ Cristian, care locuieşte în alt oraş şi pe care ai cunoscut-o / l-ai cunoscut în vacanţă în vara trecută, o scrisoare de 10-15 rânduri în care să-i comunici preferinţele tale de lectură: ce fel de cărţi îţi plac şi ce te interesează în primul rând într-o carte citită. Data scrisorii este 30 martie 2022 „

De asemenea, cu ocazia activităţilor derulate în cadrul Zilelor Diversităţii 2022, am iniţiat proiectul educaţional „ *Lectura-calea de dezvoltare a personalitatii! „* , propunând elevilor spre reflecţie o prezentare power-point intitulată „ Zeci de motive ca să nu citeşti şi să fii om modern „ , care într-un ton ironic şi satiric evidenţiază principalele preocupări ale elevului actual: facebookul, messengerul, jocurile pe calculator, clubbingul. Feedbeak-ul acestei acţiuni didactice s-a realizat prin realizarea unor sloganuri, pliante, postere având ca scop creşterea interesului pentru lectură, dar şi a unor eseuri pe tema „ Lectura – cale de cunoaştere, de dezvoltare a personalităţii. „

O altă modalitate de a canaliza în mod constructiv preocupările elevilor spre actul literar o reprezintă cercul literar „ *Cartea – lumea noastra imaginară „* .

Cercul de lectură s-a dorit a fi o formă de activitate extracurriculară, creată cu scopul de a permite elevilor să se întâlnească firesc şi bucuros cu cartea şi cu alţi cititori. Cadrul în care s-a derulat s-a voit a fi lipsit de constrângeri, astfel încât fiecare actant – cititor să-şi poată manifesta preferinţele de lectură şi să poată avea propriile chei de interpretare. Astfel, s-a format o comunitate în care participanţii şi-au putut împărtăşi reacţiile subiective şi gândurile, să le confrunte cu ale celorlalţi şi, în felul acesta să le clarifice.

Abordarea textelor literare propuse în cadrul cercului a pornit de la întocmirea de către lectori a unui jurnal de lectură, harta lecturii care a oferit posibilitatea de a regăsi subiectul povestii citite, firul actiunii, personajele, ulterior reflecţii care pot constitui un prim pas spre emiterea unor judecăţi de valoare. Aspectele urmărite în cadrul jurnalui de lectură sunt următoarele: Ce am reţinut din textul citit? , Ce sentimente mi-a provocat lectura? , Ce amintiri din experienţa proprie mi-a trezit lectura textului? , Ce mi s-a părut deosebit în textul respectiv? , Ce nu mi-a plăcut în textul citit? , Extragerea unui fragment preferat şi motivarea alegerii, Cu ce alte texte pot să compar textul citit? , În ce măsură aşteptările mele la începutul lecturii au fost satisfacute de conţinutul textului? , Ce modificări pot aduce în textul citit pentru a corespunde aşteptărilor mele? , transpunerea în imagine a conţinutului, a unui pasaj, a unui personaj etc.

Atractivitatea demersurilor derulate sub semnul cercului literar rezidă din varietatea activităţilor propuse: jocul de rol, jocul ideilor principale pentru sintetizarea conţinutului, jocuri de povestire prin desen, jocuri de creaţie, jocuri de competiţie prin mermorare şi recitare ale unor versuri sau replici.

În concluzie, putem spune că lectura poate fi percepută şi ca o plăcere, ea poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi şi reflecta mai profund asupra lumii. O carte te poate îmbogăţi spiritual, îţi poate marca felul de a fi.

Astfel, Paul Cornea afirma în lucrarea sa *Introducere în teoria lecturii* „ … că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariţia cărţii, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viaţa oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoţită de remedierea compensatoare a unui spaţiu liber pentru închipuire, visare şi căutare de sens… Cred, vreau să cred că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărţi. O vom face, la nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim şi să producem bunuri simbolice. „

Bibliografie:

Ciupercă Livia, „ Proiectarea didactică „ , Editura Spiru Haret, Iaşi, 2005
Cornea Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, Bucureşti, 1988

IMPORTANȚA LECTURII

P.I.P.P. Iuliana Maria Catana
Școala Gimnazială Lița

Pentru a determina intrarea autonomă a elevilor într-un proces continuu de lectură este necesară multiplicarea și diversificarea actelor de lectură ca și a motivațiilor pentru toate tipurile de texte. Cititorii de vârstă școlară medie, cu o atitudine socială în formare, caută, în bibliotecă lumea adiacentă lumii lor interioare, a visului și a devenirii, preferând să citească cărți de aventură, despre viața oamenilor, istorice, științifico-fantastice, polițiste. De cele mai multe ori însă fondul de carte din cadrul bibliotecelor școlare, este redus, și nu vine în întâmpinarea intereselor și nevoilor cititorilor.

Procentul de reînoire sau de actualizare a fodului de carte, mai ales în mediul rural, este nesemnificativ. Pentru ca biblioteca să devină utilă, aceasta ar trebui să regândească dinamica mijloacelor sale de comunicare cu cititorii: oferte de carte, acțiuni culturale în cadrul ei, promovarea bibliotecei pe siturile de socializare, existenta unei pagini sau a unui site al acesteia, etc. Mulți elevi cred că la biblioteca instituției noastre, de expemplu, sunt numai cărți din programa obligatorie de lectură, ceea este departe de adevăr.

Formarea unei atitudini pozitive faţă de lectură reprezintă unul dintre obiectivele cele mai importante ale profesorilor de limba şi literatura română, de limbi străine dar și una din sarcinilor profesorilor diriginți.

În activitatea sa profesorul urmărește formarea mai multor tipuri de motivații pentru lectură:

- intelectuale: prin care elevul descoperă structurile vieții, construcția cunoașterii, descoperirea interacțiunilor;
- afective: plăcerea de a descoperi și de a organiza, curajul, inițiativa;
- socio-afective: toleranța, spiritul pacifist.

În vederea trezirii interesului elevilor pentru lectură se impun diferite activităţi şi metode:

- Alegerea textelor în concordanţă cu orizontul de aşteptare al elevilor;
- Entuziasmul profesorului când citeşte;

Transpunerea textelor literare în alt limbaj:

- mimă,
- joc de rol,
- pantomimă,
- dramatizare;
- utilizarea metodelor interactive;
- însoţirea activităţilor de citire cu cele de scriere;
- parteneriate şi activităţi comune cu biblioteca;
- întâlnirea cu scriitori şi critici literari;
- dramatizarea unor texte cunoscute;
- organizarea unor cercuri de lectură, cenacluri literare, şezători şi concursuri, etc.

În cadrul orelor de dirigenție am încercat să aflu care este atitudinea elevilor față de lectură pentru ca mai apoi să pot alcătuie o serie de activități menite să îi atragă spre lectură. În urma analizei chestionarelor am observat că există la unii copii o atitudine relativ pozitivă față de lectură, în cea mai mare parte câştigată social. Elevii ştiu că este ruşinos să recunoşti că nu ştii să citeşti dar nu și că nu citeşti. Ştiu să afirme că lectura este importantă şi să argumenteze de ce este

importantă. Am observat că abandonul lecturii se petrece nu atât dintr-o atitudine negativă faţă de lectură, cât dintr-o puternică indiferenţă afectivă: multora lectura nu le spune nimic, nu reuşeşte să le capteze interesul şi nu le oferă plăcere, ei nu cred că le poate folosi la ceva, în afara domeniului şcolar. Percepţia despre textele literare predate în şcoală este aproape unanim negativă. Din acest motiv, cei care practică numai lectura şcolară nu cunosc decât rareori plăcerea lecturii. Foarte 16 puțini ştiu că poate exista o lectură care să le ofere plăcere. Elevii citesc de obicei textele care au legătură cu interesele concrete şi imediate ale lor, cu condiţia să nu fie prea lungi şi prea grele.

Cărțile în general, nu le trezesc curiozitatea, ei nu vorbesc despre ele cu părinţii sau cu prietenii, nu le schimbă între ei. Copiii sunt foarte influenţaţi de mass media iar viaţa lor este dominată de triada: televizor-muzică-calculator, nu direct, ci prin intermediului propriului grup. Lipsa promovării cărților în această zonă culturală are o influență nefastă asupra elevilor. De aceea influenţa copiilor asupra copiilor mi apare ca cea mai stabilă şi eficace metodă de promovare a lecturii. Ținând cont de posibilitatea redusă a copiilor de a se întâlni cu cartea, familiarizarea cu aceasta pare o necesitate.

Una din activităţile menite să stimuleze interesul şi contactul cu cartea, desfăşurată de mine în acest an școlar a fost: „ Biblioteca prin voi și pentru voi „ : Înscrierea în activitate a fost benevolă, astfel încât nu au participat toate clasele. Unele clase nu au dorit participarea la activitate, motivaţia fiind, în general, aceea că implicarea ar însemna o sarcină în plus, din acest motiv refuzurile au fost mai numeroase la clasele în care elevii se considerau/resimţeau supraincărcaţi: e.g.clasa a III-a şi clasa aIV-a. Scopul acestei acţiuni a fost acela de a-i învăţa pe elevi să facă loc lecturii în viaţa lor, să se gândească la ea ca la o activitate posibilă, nelegată neapărat de un regim de impunere şi obligaţii şcolare. În urma acestor acestei acţiuni, participanţii ar trebui să se gândească la lectură ca la o activitate posibilă şi, dacă se poate, plăcută.

Obiectivele activității: • *Promovarea lecturii de plăcere;* • *„ Socializarea „ lecturii prin popularizarea propriilor experienţe de lectură;* • *Implicarea, motivarea, stimularea cititorilor. Etapele activității: 1. Promovarea activității „ Biblioteca prin voi și pentru voi „ printr-un concurs de postere. Posterul câștigător a fost afișat pe holul școlii unde s- desfășurat și a doua etapă a activității. 2. Prezentarea cărților*. Elevii au fost invitați să aducă cărți pe care le-au citit și doresc să le recomande colegilor. Ei au realizat o prezentare a cărții citite, însoţite de un slogan motivant şi de câteva impresii de lectură. În urma acestor prezentări colegii au putut alege să împrumute o carte timp de o lună. Nu a fost nevoie de permis pentru a împrumuta o carte, dar împrumutul a fost înregistrat într-un caiet dedicat activității. S-au strâns 28 de cărți dar au fost împrumutate doar 22. În calitate de profesor de limba engleză am dorit să stimulez plăcerea de a citi în limba engleză. În cazul cărților în limba engleză cel mai mare avantaj al lecturii este dezvoltarea pasivă a vocabularului, pentru că sensul multor cuvinte vor fi deduse din context ca și a obiceiul de a gândi în engleză, un factor cheie în dobândirea fluenței în exprimare. Un alt avantaj este observare în practică a structurilor gramaticale folosite corect și expresiilor ce sunt utilizate în mod uzual în această limbă. Pentru a trezi plăcerea lecturii în afara activității școlare am propus elevilor de clasa a IV-a o serie de cărți citite cu voce tare pe youtube. În selecția cărților am avut în vedere următoarele 17 criterii: vârsta elevilor, interesele lor, durata videoclipului, accesibilitatea sau gradul de dificultate a textului, imagini, etc. Videoclipurile alese erau scurte, între 4 și 10 min deoarece am considerat că este mai important ca elevii să citească, cât de puţin, în loc să nu citească deloc.

Bibliografie:

Octavia Costea, Didactica lecturii, o abordare funcțională, Ed. Institutul European, 2006

REALITATI CONTEMPORANE,
ELEVUL MODERN SI LECTURA DESUETA

P.I.P. Adina Călușaru
Gradinita cu P.P. nr. 7
Turnu Măgurele

„ A învăța să înveți, acesta este obiectivul general al educației moderne. „

Nimeni nu se naşte învăţat, nici măcar un profesor. Însă ingredientul cel mai important în a fi profesor este cunoașterea de sine, de a-ți ști limitele, de a-ți cunoaște poșibilitatea de a fi pus în situații limită, cum ar fi cele de a te modela după fiecare elev în parte. De asemenea, un alt element important în drumul spre a cunoaște mai bine fiecare elev în parte este valorificarea fiecărui tip de inteligenţă, a fiecărui talent. În opinia mea, încrederea elevilor trebuie câștigată treptat, la fel cum trebuie câștigat și respectul din partea elevilor.

Ca profesor nu stârneşti teamă, ci impui stimă, nu constrângi, ci convingi, trebuie să eviți favoritismul, trebuie să simți fiecare elev și fiecare elev să te simtă pe tine, să se creeze acea chimie între cei doi, care denotă o stare benefică pentru ambele categorii, ceea ce nu este deloc greu pentru mine. Din punctul meu de vedere, una dintre cele mai importante abilităţi ale unui profesor este aceea de a relaţiona cu elevii, de a lega o prietenie bazată pe respect reciproc. Profesor e echivalentul cuvântului mamă, prietenă, și de ce nu..soră mai mare. A fi profesor înseamnă să fii într-o evoluție continuă, să lărgești orizontul cunoaşterii şi să completezi informaţii pe care le ai și tu la rândul tău, de la alți profesori. Chiar dacă universul educației a fost invadat de lipsa de echilibru, sistemul de învățământ nu trebuie să devină unul în care elevul trebuie să fie tocilar și nu deștept. Lipsiți de responsabilitate, de măsură, de simțul realității, le cerem copiilor să citească, să comenteze poezii despre moarte, regrete și bătrânețe, iubiri pierdute sau imaginare, trădări, drame existențiale ale unor adulți care par rupți din altă lume, despre copilării ideale petrecute prin fân, cireși, despre domnitorii și familiile lor, despre haiduci, totul într-o limbă română veche care sună pe alocuri atât de străin. „

„ Câtă vreme nu observi sticliri în ochii lor, interesul viu pentru text, închegarea dialogului spontan, entuziasmul, probabil că ai ales greșit textul și s-a pierdut startul în învățare. Literatura nu poate fi predată fără emoție și fără implicare, fără regăsire în text, adică fără ca elevul să descopere în poveste realitățile sale imediate, probleme cu care se confruntă, persoane care îi seamănă sau îl inspiră. „

In acest tip de reforma emotia si implicarea viguroasa a profesorului sunt esentiale deoarece reprezinta conditia trezirii la copii prin mimetism reflex a acelor emotii care ar semnala aparitia interesului pentru lectura iar acesta este conditionat la randului lui de crearea unei o atmosfere de carnaval si racordul la prezent si interesele imediate ale copiilor:

„ Generația „ Facebook „ trebuie cucerită, stârnită, atrasă prin poveste, imagine, joc. Viziunea să fie multiplă, abordările ample, discuțiile și interpretările permise, întocmai cum este lumea lor de după încheierea programului, copiii să fie liberi să se exprime. „

„ Mai bine îi lași să transpună în muzică sau desen poveștile lor preferate, să joace teatru pe scena clasei sau să vorbească liber despre „ Jurnalul unui puști „ decât să citești fără rost texte pe care elevii nu le înțeleg și nu le iubesc. „

„ De multe ori, copiii de 11-15 ani nu sunt mânați de alte motivații exterioare actului educațional; trebuie să le placă, să participe cu mintea și sufletul la activitate, să fie cuceriți,

acaparați prin mijloace cât mai diverse: aspectul unei cărți, ilustrații, cântece, filme, subiecte actuale sau care îi preocupă, jocuri. „

„ Lipsiți de responsabilitate, de măsură, de simțul realității, le cerem copiilor să citească, să comenteze poezii despre moarte, regrete și bătrânețe, iubiri pierdute sau imaginare, trădări, drame existențiale ale unor adulți care par rupți din altă lume, despre copilării ideale petrecute prin fân, cireși, despre domnitorii și familiile lor, despre haiduci, totul într-o limbă română veche care sună pe alocuri atât de străin. „

„ De aceea, în primii ani de contact ai copilului cu literatura, trebuie să-i cucerim, dacă îi vrem cititori pentru toată viața. Lectura să fie o bucurie vie, o sursă a binelui, a amuzamentului, o activitate plăcută, nu un veșnic chin de asimilare a unor idei străine. Nu ne maturizăm, nu creștem mari cu forța citind din Eminescu și Sadoveanu. „

Prestidigitatia este in acest caz una completa. Profesorul alege de fapt in locul copiilor, „ cumpara „ atentia lor prin cadouri exact cum cumpara politicienii voturile cetatenilor si se transforma intr-un manipulator abil care le induce reactii previzibile:

„ Aduci la clasă o carte frumoasă, o ediție cu ilustrații atrăgătoare, coperți cartonate și citești din ea fără să ascunzi că îți place și ție - zâmbești pe alocuri, faci pauze semnificative. Trebuie să-ți placă, ei simt totul. Apoi verifici înțelegerea textului, prin întrebări simple, inițiezi o discuție despre text, ceri puncte de vedere, lași opiniile să se dueleze, argumentele să lovească și anticipările evoluției textului să stârnească imaginațiile.

„ Imediat ce le-am dat cărțile au început sporovăiala, chicotelile, întrebările în dezordine. Prea mult entuziasm ca să aștepte să vorbească pe rând. Și le scoteau din țiple unii altora, se uitau la imagini, le răsfoiau, se minunau de ilustrații, cercetau cartea vecinului, prețul. „

„ Nu le-a luat mai mult de câteva secunde să-și dea seama că pentru fiecare am ales o carte potrivită(s.n.). Băieții au ridicat și cărțile și vocile, să vadă toți cât de bine li se potrivește povestea, „ Marele uriaș prietenos „ sau „ Cum să faci să nu citești „ . Se lăudau cu cadourile lor, care îi făceau mândri pentru că spuneau ceva despre ei. La următoarea oră, profesoara de matematică i-a găsit cu nasul între pagini. „

„ Trebuie să fac ceva, să îi trezesc din apatie, să fac să palpite în ei bucuria, curiozitatea. În timpuri disperate, e nevoie de măsuri disperate, așa că mă rotesc brusc pe călcâie cu fața către clasă și ignorând tabla „ Îl cunoașteți pe SpongeBob? „ . Dintr-o dată, fețele copiilor sunt luminate de zâmbete. Toți răspund în cor „ Daaa! „ .În următoarele 30 minute am aflat mai multe despre SpongeBob decât mi-aș fi închipuit că pot ști. Copiii au găsit adjective care îi descriu îmbrăcămintea, dinții, ocupațiile, mediul, au vorbit despre prietenii lui SpongeBob, mai ales Patrick.Apoi l-au pus pe SpongeBob în nominativ, acuzativ, vocativ, l-au făcut atribut și nume predicativ. „

„ Faceți cunoștință cu Lectorandul, mascota clasei a VI-a și prietenul nostru. Ne ajută să comunicăm mai ușor. Regula e simplă: ca să poți interveni în discuție, dezbatere, trebuie să îl ai pe pufos pe banca ta, vorbești numai cu el alături (s.n.) „ .

Aceasta „ reforma „ primitiva care afirma ca pune in centrul ei elevul socheaza prin cruzimea, lipsa de sensibilitate si accentele fundamentaliste fiind un fel de islamism intors pe dos in care nu se mai demoleaza cu barosul cetatea antica a Palmyrei, ci clasicii literaturii romane.

„ Ne-am obișnuit ca din ghiozdanul fiecărui copil, din cărți, din biblioteci, de oriunde să răzbată mirosul parfumat de tămâie al amintirii poetului Eminescu. „

„ Ce caută fragmentele din Amintiri din copilărie de Creangă? Credeți că sunt potrivite pentru copiii de astăzi? Le citesc cu mare dificultate, nu înțeleg mai nimic din limbajul și expresiile pe care unii dintre noi le savurează. Creangă nu e pentru copii (s.n.). „

Niciunul dintre textele lui Creangă pe care le-am citit la clasă nu a stârnit niciun fel de interes. Caracterizați de un naționalism vetust, mulți colegi refuză cu vehemență schimbarea – de exemplu, că anumite texte literare, sunt nepotrivite pentru copiii de gimnaziu (Creangă sau Eminescu), că e datoria școlii să abordeze și teme din literatura universală care să le deschidă orizonturile, să le permită elevilor să vadă dincolo de apropiatul limitat, să le permită accesul spre capodoperele universale (copilul va trăi într-o lume lipsită de granițe culturale), că anumite noțiuni de gramatică sunt prea greoaie.

Bibliografie:

Beillerot, J. et Mosconi, N. (sous la direction de) Traité des sciences et des pratiques de l'éducation. Paris: Dunod, 2006.

Bercu, N. (coord.) B. Studii de sociologie a educaţiei. Bucureşti: EDP, 1978.

Bissonnette, S., Richard, M., Gauthier, C. Intervention pédagogiques éfficaces et reussite scolaire des élèves provenant de milieux défavorisés.

CITITUL, ACCES LA EMOTIILE PERSONAJELOR

Prof. Petruța Ionela Ciupitu-Călușaru
Școala Gimnazială Putineiu

Cititul te face să visezi, să evadezi în orice lume vrei tu. Călătorești cu mintea peste tot în lume, dar și în alte locuri imaginare. Cititul îți dezvoltă imaginația, despre care Einstein spunea că „ *este mai importantă decât cunoaşterea. Cunoaşterea este limitată. Imaginaţia face ocolul lumii. „* Tot el spunea că *logica te va duce din punctul A în punctul B. Imaginaţia te va duce oriunde…„*

Va învăța să fie mai tolerant Cititul îți dă acces la mințile altor oameni, vezi cum gândesc, vezi că suntem diferiți, înveți că ai dreptul la o opinie personală, îți formează personalitatea. Copiii vor învăța că este OK că suntem diferiți, că este ok să aibă o altă opinie, că este ok să gândească singur, că este ok să-și împărtășească părerile și că este ok să fii oaia colorată din turmă…

Va învăța să empatizeze Cititul te ajută să înțelegi anumite stări, emoții, comportamente (ale tale sau ale celor din jur), te ajută să empatizezi. Te ajută să te descoperi pe tine și lumea din jurul tău. Citind despre emoțiile personajelor, despre situațiile cu care se confruntă ele, copiii pot descoperi soluții noi la problemele cu care se confruntă chiar ei în viața de zi cu zi. Cărțile îi vor ajuta într-un final să ia decizii, să acționeze, să facă alegeri și să și le asume!

Își va dezvolta abilitățile de comunicare Cititul te ajută să comunici mai bine, să te exprimi mai bine și să creezi relații mai bune cu cei din jur. Îmbogățindu-și vocabularul, copiii vor putea să-și exprime mai bine gândurile, ideile, vor căpăta încredere în ei și vor socializa mult mai bine. Va găsi oameni cu aceleași pasiuni împreună cu care va împărtăși idei, va crea proiecte, va schimba lumea în bine etc.

Va învăța să-și depășească limitele Cititul îți mărește perspectivele, nu te limitează și nu te face să bați pasul pe loc; te face să vrei să descoperi mai mult, să cunoști mai mult, să ai standarde de viață mai înalte. Te ajută să evoluezi prin autodepășire. Dacă mai mulți oameni ar citi, am vedea mai puțini oameni pe bancă în fața blocului, spărgând semințe și bând bere la pet!

Va învăța să gândească liber Cititul te dezvoltă din punct de vedere mental, te ajută să-ți dezvolți gândirea critică, să știi să alegi din ceea ce ți se transmite, să extragi esențialul, să mergi pe drumul tău. Copilul nu va mai fi atât de ușor de „ păcălit „ de alții care vor să transmită fel de fel de „ pseudo-științe „ sau teorii extremiste sau manipulatoare!

Își va descoperi noi pasiuni Cititul te ajută să-ți descoperi pasiuni noi. Este nevoie ca fiecare dintre noi să avem o pasiune, ceva care ne face plăcere și ne stimulează pentru a avea o viață mai împlinită și mai sănătoasă.

Va învăța să se concentreze Cititul te ajută să te concentrezi mai bine și să fii mai atent. Simplul fapt că stă aplecat asupra unui text și că este atent la ce scrie acolo este o mare victorie pentru fiecare copil. Lăudați-l de fiecare dată când îl vedeți citind!

Va învăța să se relaxeze Cititul este cea mai frumoasă metodă de relaxare și îți îmblânzește sufletul. De ce să pierdem așa un dar? Este cea mai ieftină și cea mai bună metodă prin care poți să crești un copil echilibrat, bogat și frumos sufletește! Tu, ca părinte, îți asumi marele eșec de a-l priva pe copilul tău de acest minunat DAR, care îi va putea face viața mai frumoasă?

Cartea este un obiect neprețuit. Ea ne ajută să devenit oamenii deștepți și înțelepți. A cunoaște o carte este să descoperim lumea basmelor și să pașim în țărmul ficțiunii. Citiind-o poți trăi sentimente pe care le trăiești în viața de zi cu zi.Dintr-o carte înveți multe lucruri care îți ajută în viață.Cartea este o comoară, iar înțelepciunea este cheia ei.

Cu ajutorul nostrul, al profesorilor, se poate recrea acel sistem, un sistem care să fie unica alternativă pentru a ne crește copiii, un sistem al minților capabile să ii facă pe elevi să fie mai atenți și mai interesați la tot ceea ce ii inconjoara.

Bibliografie:

Berstein - Mecanisme şi practici de aplicare şi de dezvoltare a curriculumului la nivel de şcoală şi de clasă. ISE, Laboratorul Curriculum, Bucureşti, 2012

CARTEA - COMOARĂ DE ÎNVĂȚĂTURI

Prof. Daniel Mihail Cojoacă
Școala Gimnazială Plopii-Slăvitești

În opinia mea, lectura are un rol foarte important în viaţa oricărui om, deoarece ajută la îmbunătăţirea vocabularului şi formează omul, ajutând la creşterea lui.

În primul rând, lectura este o necesitate pentru unii oameni, fiindcă aceştia citesc pentru că sunt obligaţi sau pentru că au nevoie de informaţii pentru a-şi face temele. De exemplu, unii citesc pentru că îi obligă părinţii sau profesorii, nu pentru că aceştia ar iubi lectura. În al doilea rând, pentru alte persoane lectura este o plăcere. Acest lucru înseamnă că sunt oameni, chiar şi în ziua de azi, care citesc şi o fac din plăcere, nu pentru că îi obligă cineva. Lectura aduce multe beneficii în viaţa oamenilor, îi educă, îi informează, le dezvoltă vocabularul, ajutându-i să vorbească într-un mod corect şi să scrie corect. Un bun exemplu poate fi următorul: o persoană care citeşte în mod constant, deoarece îi place să citească, lectura o ajută să se relaxeze şi să intre într-o altă lume, în care poate visa, îşi poate imagina diferite lucruri, o ajută la îmbunătăţirea memoriei. Lectura este foarte importantă în viaţa noastră, însă sunt mulţi cărora nu le pasă de lectură şi nu sunt interesaţi să citească.

În concluzie, lectura are un rol esenţial în viaţa omului şi contribuie la dezvoltarea acestuia. Lectura este un mod de viaţă, prin care poţi evolua, creşte, relaxa, ajutând şi la îmbogăţirea vocabularului. Sunt două categorii de oameni: cei care citesc din plăcere şi cei care citesc obligaţi. Chiar dacă trăim într-o societate digitalizată, cartea va avea mereu un loc important în viaţa omului.

“ Cartea este o comoară fără de preţ “ în care unii îşi adună cele mai frumoase gânduri, ca alţii să le poată folosi în voie. Cartea reflectă ca o oglindă lungul şir de secole ale vieţii omenirii, istoria luptei sale pentru existenţă, pentru un viitor mai luminos, suferinţele, bucuriile, înfrângerile şi biruinţele sale toate. Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenţei omeneşti, înmagazinând în filele ei cunoştinţe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file de sute de ani, par moarte, dar ele reprezintă de fapt o stare cataleptică a istoriei omului, pe care fiecare dintre noi o poate risipi, înviind o lume nebănuită.

Importanţa lecturii este evidentă şi mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităţilor de gândire şi limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esenţial, care trebuie îndrumat şi supravegheat de şcoală și familie. 61 Să nu uităm, că scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o culturã comunicaţionalã şi literarã de bazã, capabil sã înţeleagã lumea din jurul sãu, să comunice şi sã interacţioneze cu semenii, exprimându-şi gânduri, stări, sentimente, opinii, sã fie sensibil la frumosul din naturã şi la cel creat de om.

La vârsta şcolară mică se pun bazele formării personalităţii copilului: valorificarea capacităţilor intelectuale prin formarea unei motivaţii intrinseci pozitive, dezvoltarea intereselor, asigurarea echilibrului emoţional, formarea unei imagini despre sine şi despre alţii, capacitatea de a opera cu criterii morale şi de adaptare normativă. Elevii sunt pregătiţi pentru viaţă şi în viaţă, în primul rând, ei comunică. Limba română, ca limbă maternă şi ca obiect de studiu, ocupă locul central în ansamblul general de pregătire al elevilor, fiind principalul mijloc de comunicare şi informare. Fără a minimaliza importanţa celorlalte mijloace moderne de informare şi culturalizare, trebuie spus că nimic nu poate înlocui cartea. În afara cărţii nu poate fi concepută o cultură sistematică a individului şi a societăţii. Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit

şi să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaşte viaţa, oamenii şi faptele lor. Din cărţi, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viaţa animalelor şi a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente şi personalităţi literare, artistice, istorice, despre frumuseţile şi bogăţiile patriei. Cărţile le vorbesc şi despre sentimentele omeneşti, despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărţilor contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărţilor devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte şi evenimente din cuprinsul cărţii. Pe unii eroi îi iubesc, pe alţii îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipăreşte în amintirea lor pentru toată viaţa şi influenţează dezvoltarea personalităţii.

Lectura oferă copilului posibilitatea de a-şi completa singur cunoştinţele, de a le îmbogăţi. Gustul pentru citit se formează printr-o muncă perseverentă a factorilor educaţionali (familia şi şcoala). Pentru a fi eficientă lectura necesită nu numai îndrumare ci şi control. Deoarece în programa şcolară nu mai este prevăzută, la disciplina Limba şi literatura română, o oră specială, de lectură, am propus elevilor, la clasa a I-a şi a II-a opţionalul Literatura pentru copii – Trăistuța cu povești. Astfel, pe parcursul acestor ore poate fi îndrumată şi verificată lectura elevilor.

Forma de îndrumare a lecturii folosită cel mai des este povestirea. Elevii citesc povestirea, de regulă acasă, iar în oră povestesc lectura citită. Conţinutul povestirii este redat de mai mulţi elevi ceea ce duce la activizarea şi antrenarea lor în activitate. Elevii se întrec în a povesti cât mai mult şi mai frumos, antrenând astfel şi pe cei mai puţin dornici de lectură. Deoarece şi familia are un rol important în formarea şi dezvoltarea gustului pentru lectură, am încercat să implic şi părinţii elevilor în anumite acţiuni. Au fost invitaţi să participe la concursurile, şezătorile organizate. Fiind prezenţi au avut ocazia de a observa cum se prezintă fiecare copil. Au fost îndrumaţi cum să acţioneze, pentru a-i obişnui pe copii să lectureze. Am recomandat părinţilor, să povestească copilului, în fiecare zi câte o poveste, ţinând cont şi de dorinţa lui de a reasculta o poveste foarte îndrăgită. Să roage copilul să povestească pentru a-i îmbunătăţi capacitatea de. Am amintit faptul că, stând un număr mare de ore în faţa calculatorului, copilul întâmpină numeroase probleme în redarea unei întâmplări reale sau din lecturile sale.

Atracția pentru carte se dezvoltă în timp, începând cu perioada preșcolară. Explozia tehnologiilor de tot felul a îngreunat misiunea profesorilor, pentru că, de foarte multe ori copiii au vizionat ecranizări ale romanelor care urmau să fie studiate. Cu ajutorul acestor informații se pot valorifica mai bine interesele elevilor și se pot revizui unele materii, astfel încât să contribuie la procesul instructiv-educativ.

Scopul nu este neapărat de a cumpăra cărți, ci acela de a fi înconjurați de mii de volume, de a le atinge paginile, de a pătrunde într-un tărâm imaginar și de a le explora împreună cu familia.

Dezvoltarea personală a tinerilor, atingerea unui anumit orizont cultural și integrarea acestora într-un sistem valoric se datorează educației. Activitățile desfășurate la școală sunt o parte integrantă a programelor derulate la nivel național, preocuparea de căpătâi fiind însușirea cunoștințelor și a tehnicilor de redactare a eseurilor. În ceea ce privește generațiile actuale, se pune din ce în ce mai des problema utilității acestor informații în viața de zi cu zi, culisând spre o latură practică.

Bibliografie:

Georgeta Pânișoară, „ *Psihologia copilului modern* „ , Editura Polirom, 2011.

MODELELE COPIILOR NOSTRI

Prof. Diana Ramona Cojoacă
Școala Gimnazială Nr. 84,
Sec.3. București

„ Nimic nu functioneaza mai bine intr-un proces de educatie
decat puterea exemplului „

Degeaba ne punem copiii sa citeasca daca nu citim noi insine. Asa cum cei mici isi imita parintii facand diferite treburi casnice in joaca sau imprumutandu-le gesturile, tot asa atunci cand isi vad parintii citind constant, copiii devin interesati de carti. Ritualul lecturii in familie este esential pentru insuflarea pasiunii pentru citit si el poate deveni un lucru extrem de placut atat pentru copii, cat si pentru adulti. Atunci cand vrem sa ne facem copiii sa citeasca, ar trebui sa ne gandim de cand nu am mai citit noi insine cu placere o carte. Interesul pentru lectura sporeste odata cu stimularea discutiilor despre carti si a obiceiurilor prin care acestea devin parte integranta a vietii cotidiene. Pe masura ce copiii cresc, parintii pot face cu ei schimburi reale de impresii de lectura care conduc adesea spre discutii extraordinare despre viata, despre frumos, despre bine si rau. Aceeasi carte, citita de toti membrii unei familii si discutata apoi liber poate deveni o adevarata experienta spirituala benefica formarii personalitatii copiilor. Desigur, drumul de la cartile de colorat si de la cele cu povesti ilustrate pana la o astfel de discutie este imens, insa imi imaginez ca satisfactia este pe masura.

Le-am putea spune că cititul educă, luminează, scoate din minorat, e o sursă de plăcere sau un motor pentru empatie. Le-am putea spune că sursele media, Internetul sau social networks nu pot compensa pierderea lecturii. Dar mă îndoiesc că astfel de apoftegme ar spune ceva adolescenţilor sau copiilor de azi. În primul rând, realitatea nu e atât de simplă. În vreme ce e de necontestat că, în România, lectura nu se simte bine deloc şi că analfabetismul funcţional este o problemă reală la tineri, este pur şi simplu incorect să generalizăm întrucât există în ţară şi interes sistematic pentru lectură în rândul tinerilor.

Ca profesor, am constatat frecvent în ultimii ani că, deşi trăiesc imersaţi într-un mediu agresiv tehnologic, puţini tineri sau copii înţeleg sau îşi pun problema caracterului specific al acestui mediu. E cumva normal, e un efect de acvariu (peştele nu realizează că se află în apă, apa e singurul mediu pe care-l cunoaşte), iar şansa lor de a înţelege putem fi noi, cei care am cunoscut şi o lume infinit mai săracă tehnologic, o lume devenită deja veche şi istorică, deşi se întâmpla doar acum câteva decenii.

În primul rând, ar trebui înţeles că tehnologiile nu sunt neutre şi nici pur instrumentale. Fiecare tehnologie are un potenţial instrumental (facilitează sau mediază ceva), dar şi unul transfomator. Ele modelează felul în care gândim şi ne comportăm, fie direct, prin interacţiunea cu mintea noastră, şi indirect, prin aceea că modelează lumea noastră conform anumitor practici şi viziuni despre lume provocând, într-o logică recursivă, întărirea aceloraşi viziuni şi comportamente care le-au produs. Dar niciodată nu a fost, poate, mai ştearsă şi mai ambiguă latura instrumentală a tehnologiei ca acum şi niciodată nu a fost mai acccentuată latura ei transformatoare. Tehnologiile de azi nu doar schimbă agresiv realitatea, ele ajung s-o înlocuiască şi, la limită, s-o (re)definească.

Copiii noştri, la fel ca noi de altfel, sunt tot mai izolaţi în bule şi silozuri cognitive pe măsură ce devin tot mai conectaţi în reţele globale. Lumea virtuală e conectată şi fragmentară. Circulat la viteze mari în interiorul reţelelor virtuale, sinele se fragmentează, se împrăştie, devine fluid, atenţia se pulverizează.

Cu alte cuvinte, cititul mărește atât numărul de conexiuni din creier, numite sinapse (datorită memorării și prelucrării informației asimilate prin citit), cât și viteza cu care această informație e transmisă între diferitele părți ale creierului.

Autorii studiului au identificat o creștere de 10 ori a cantității de informație transferate între diversele părți ale creierului la copii studiați, comparativ cu lotul de control. Mai mult decât atât, cercetătorii au constatat și o îmbunătățire a abilității de a citi odată cu creșterea cantității de *materie albă* din creier. Așadar, cele două procese se susțin și se stimulează reciproc: cu cât citim mai mult, cu atât mai multă *materie albă* avem în creier; și cu cât avem mai multă *materie albă* în creier, cu atât suntem cititori mai buni.

Bineînțeles, acest proces e mai intens la copii, deoarece creierul este în faza de dezvoltare; dar nu se oprește nici la maturitate, chiar dacă procesul e mai lent. Iată, deci, încă un motiv să încurajăm copiii să citească din plăcere, precum și cărți de diverse genuri.

De asemenea, s-a constatat că, spre deosebire de alte activități umane care implică, de obicei, activarea unei singure zone din creier (de ex.: centrul vorbirii), cititul implică activarea simultană a mai multor zone cerebrale, dar și comunicarea intensă între ele. Practic, în fracțiuni de secundă, creierul nostru trebuie să recunoască formele (literele), să stabilească corespondența între literă și sunetul corespunzător, să stabilească sensul cuvântului și să-l încadreze în ideea propoziției. Fiecare dintre aceste activități implică activarea unei zone cerebrale. În plus, lectura activează inclusiv centrii motorii ai buzelor și limbii, chiar și atunci când citim „ în gând".

Plasticitatea creierului *(neuroplasticitatea)* reprezintă capacitatea acestuia de a-și modifica structura internă, de a reorganiza căile neuronale, pentru a memora și prelucra noi categorii de informație.

Studiile constată că dacă citim cărți de diferite genuri și din domenii diferite, plasticitatea creierului nostru are doar de câștigat și, astfel, suntem mult mai capabili să învățăm lucruri noi, să dobândim noi abilități.

Din același motiv e bine să realizăm și activități cât mai diverse: de la mersul pe bicicletă la pictură, de la muzică la reparatul mașinii, de la studiul fizicii cuantice la învățarea unei limbi străine. Chiar dacă nu devenim experți în aceste domenii, totuși, aceste abilități, precum și neuroplasticitatea dezvoltată în rezultat, ne va ajuta în moduri surprinzătoare în activitățile noastre zilnice și profesionale.

Bibliografie:

Cucoș Constantin, Psihopedagogie, Ed. Polirom, București, 1998

Stoica Cornelia, Eugenia Vasilescu, Literatură pentru copii, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1996

COPIII ŞI… „ lectura de plăcere „

P.I.P. Georgiana Lili Cojoacă
Școala Gimnazială Nr.1 Lunca

Consider ca sanatatea si educatia sunt baza de care un copil are nevoie sa se dezvolte frumos si armonios. Sintagma ar trebui să fie – din start – pleonastică: „ a lectura „ , pentru mine, cel puțin, este sinonim cu „ a citi de plăcere „ și „ pentru plăcere „ , „ din pură plăcere „ , gratuit, fără nicio condiționare exterioară... Pare la fel de absurdă și expresia „ lectură obligatorie „ sau „ lectură facultativă „ ... 26 Totuși, a lectura devine actualmente o competență transversală – condiție sine qua non a competenței de „ a învăța să înveți.

Dobândirea plăcerii de a citi presupune un proces educaţional în sine extrem de valoros pentru copii, cu impact puternic asupra dezvoltării intelectuale, dar şi emoţionale. Se subînţeleg beneficiile lecturii cât mai de timpuriu - cunoștințe generale sporite, un impact pozitiv asupra realizărilor şcolare, capacitatea de citire sporită, îmbogăţirea vocabularului.

Prin încurajarea elevilor să citească de plăcere și să scrie, profesorii pun bazele educaţiei solide și le oferă copiilor instrumentele necesare pentru un viitor de succes. În cadrul predării lecţiilor se pot folosi strategii eficiente de predare prin lecturarea textelor noi, înainte, în timpul și după citirea acestora, cum ar fi: vizualizarea textului, citirea unui obiectiv/scop, realizarea predicțiilor și a conexiunilor. Vocabularul nou trebuie predat odată cu cu restul lecţiei, și nu separat de aceasta. Dacă elevii citesc un text, cuvintele noi trebuie explicate şi legate de diferite contexte, şi astfel rata de reţinere a noilor cunoştinţe va fi mult mai mare.

Utilizarea organizatorilor grafici vor fi de folos pentru toți elevii. Unele abilități pot fi mai ușor de învățat prin imagini sau video, iar unele lucruri pot fi învățate doar prin practică. Educația digitală joacă şi ea un rol în acest sens prin promovarea conștiinței contextuale, utilizând atât abilitățile cognitive, cât și cele tehnice, şi este deja o prioritate a școlilor din România.

Cunoașterea digitală este abilitatea de a utiliza tehnologiile informației și comunicațiilor pentru a găsi, evalua, crea și comunica informații care necesită atât abilități cognitive, cât și tehnice. Prin integrarea tehnologiei informaţiilor în experiența de învățare elevii sunt capabili să absoarbă informații din medii diferite şi să le reţină cu mai multă uşurinţă.

Implicarea elevilor în activităţi extracurriculare prin care să îşi exerseze abilităţile de literaţie este foarte importantă. În context nonformal copiii capătă încredere să exploreze, să 31 întrebe, să citească ceea ce doresc, să scrie proiecte şi să îşi formeze competenţe care îi vor ajuta în viaţa de adult. Nu există o singură rețetă pentru o învățare de calitate şi eliminarea analfabetismului funcţional. Există multe abordări diferite care pot fi utilizate cu succes, iar dacă profesorii nu sunt mereu de acord cu modul în care sunt predate lecţiile, acest fapt nu trebuie să constituie o problemă.

O metodă poate funcționa mai bine pentru un profesor, în timp ce pentru altul funcționează mai bine o alta, dar explorarea diferitor stiluri de abordare a lecţiilor şi activităţilor extraşcolare nu poate duce decât la progres.

Cărțile pot fi considerate și un simulator al situațiilor reale, pentru că, la fel ca în viață, nu există mereu doar soluții simple. Prin ficțiune se pot transmit emoții complexe. Romanele, dramele și povestirile ne ajută să descifrăm și să înțelegem complexitatea vieții sociale. În funcție de tipul de lectură, copiii pot deveni mai incluzivi, toleranți și mai deschiși, iar atitudinea lor se poate îmbunătăți substanțial în unele situații.

Forma cea mai cunoscută şi cea mai des folosită în această activitate este povestirea. Cei care au citit, povestesc în clasă lectura citită. Se completează conţinutul povestirii de către mai mulţi copii. În ora de lectură elevii se întrec în a povesti cât mai mult şi mai frumos, fapt care antrenează şi pe cei mai puţini dornici de lectură. Tot ca o activitate atractivă care se poate desfăşura pe marginea unui text citit este completarea unei fişe de lectură. Acesta poate cuprinde mai multe aplicaţii pe textul citit, cum ar fi: numirea titlului textului, a autorului, a personajelor principale/secundare, pozitive/negative etc., morala textului (dacă e cazul), realizarea unui desen reprezentativ, extragerea unor expresii frumoase, caracterizarea personajului preferat şi multe altele. O altă formă de îndrumare a lecturii în afara clasei o constituie formarea bibliotecii de clasă.

Copiii au o curiozitate care creşte cu fiecare zi şi abilitatea de a-şi imagina cele mai inedite poveşti. Pentru foarte mulți dintre aceștia, noile tehnologii au înlocuit zmeii şi balaurii, chiar şi prinţii sau prinţesele cu personaje din alte galaxii sau creaturi supranaturale.

Lectura ne oferă ore de plăcere și de relaxare, iar la finalul acesteia vom acumula o serie de informații ce la un moment dat ne vor fi de folos.

Un copil care va citi va deveni un adult cu o minte deschisa, si cu o capacitate de intelegere mult mai mare. Nu doar cultura generala va fi imbunatatita, dar si modul in care vor privi mai tarziu lumea va fi diferita.

Asadar, parintii trebuie sa includa in viata celor mici, printre alte activitati, si cititul. Pe coltulcolectionarului.ro poti gasi carti dintre cele mai diverse, atat pentru copii cat si pentru adulti.

Bibliografie:

Băsu M, Berea G, Să stăm de vorbă fără catalog, Editura Studis, Iaşi, 2013

Oprea Crenguţa – Lăcrămioara, „ Strategii didactice interactive „ , Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007.

CITIND POȚI ÎNVĂȚA CUM SĂ FACI SINGUR ANUMITE LUCRURI

Prof. Ionel Mimel Cojoacă
Școala Gimnazială Petrăchioaia, Ilfov

Au apărut tot mai multe cărți care te învață cum să faci singur un anumit lucru, chiar și internetul e plin de tutoriale video despre tot felul de meșteșuguri și aptitudini (de la arome și parfumuri, la fierărit; de la reutilizarea paleților din lemn la drone; de la prepararea săpunul de casă la instalații electrice). Totuși, cărțile sunt mai motivaționale din acest punct de vedere, pentru că îți vei dori cu o mai mare ardoare să materializezi niște idei citite, decât ceva ce ai văzut deja realizat într-un video.

Cititul înseamnă autocunoaștere, introspecție, timp petrecut cu tine, terapie, teme noi de discuții cu prietenii, distracție și călătorii în lumi reale și imaginare, în trecut și viitor.

Orice proces de dezvoltare personală începe cu autocunoașterea, iar cititul cărților potrivite te poate ajuta enorm în acest proces care durează întreaga viață.

Când studiezi un anumit subiect, prin lectură, ai posibilitatea să afli părerea mai multor persoane despre acel subiect și să-l privești din unghiuri diferite. Cărțile te ajută să afli aproape totul despre un subiect care te interesează și să păstrezi ce crezi că este mai bun.

Cititul îmbunătățește calitatea somnului, tocmai datorită faptului că reduce stresul și ne deconectează de problemele zilei. Dar pentru ca acest efect să fie real, e important și ce cărți anume avem pe noptieră pentru lecturile înainte de culcare. Totodată, se știe că dacă citim înainte de culcare, informația e memorată mai ușor.

Cărțile sunt o sursă importantă de informații, chiar mai importantă decât filmele, deși se spune că o imagine face cât o mie de cuvinte.

Într-o carte sunt prezentate detalii care de multe ori nu pot fi prezentate într-un film, iar o carte îți permite să subliniezi ce te interesează sau să recitești un paragraf până îl înțelegi profund.

Spre deosebire de TV, prin intermediul căruia recepționăm informația în mod pasiv, cititul este un proces activ: urmărim firul acțiunii, încercăm să înțelegem termenii din text, urmărim să discernem între ce este corect și ce nu din acel text, etc. Toate acestea ne dezvoltă gândirea analitică, ne dezvoltă capacitatea de a discrimina, de a stabili legături și a înțelege fenomene complexe.

De la simpla plăcere a călătoriei în lumea personajelor din povești sau romane, și până la terapia prin lectură, beneficiile cititului, atât pentru copii, cât și pentru adulți, sunt incontestabile.

Lectura e acea activitate pe care desfășurând-o nu ai cum să dai greș. E genul de investiție din care vei câștiga oricum, și pe termen scurt, și pe termen lung. Ideea e să respecți 3 condiții: să o faci cu plăcere, conștient și gândind critic. De altminteri, acestea din urmă sunt și calitățile pe care ți le sporește lectura. Deci, e un cerc, nu vicios, ci plin de beneficii și plăceri intelectuale.

Cu alte cuvinte, cititul mărește atât numărul de conexiuni din creier, numite sinapse (datorită memorării și prelucrării informației asimilate prin citit), cât și viteza cu care această informație e transmisă între diferitele părți ale creierului.

Cititul cărților are multe beneficii, printre care îmbogățirea vocabularului, reducerea stresului și dezvoltarea gândirii analitice.

Deși există o mulțime de persoane care au impresia că lectura ține doar de anii de școală, această activitate este una extrem de utilă nu doar pentru copii (care trebuie încurajați să citească de plăcere, nu exclusiv pentru școală), ci și pentru adulți: nu numai pentru îmbogățitea

cunoștințelor despre lume și viață, pentru lărgirea orizonturilor personale și pentru a deveni mai empatici, ci și pentru relaxare.

E adevărat, ritmul vieții poate fi uneori acaparator și, împărțiți între grijile aferente serviciului, lecțiile copiilor și alte activități presante, să nu ne mai rămână foarte mult timp pentru citit. Însă lectura cărților are multe beneficii și, dacă citim fie și 30 de pagini pe zi, ne putem bucura de ele

Odată cu trecerea anilor, memoria începe să devină din ce în ce mai șubredă. Studiile arată, însă, că cititul cărților îți stimulează creierul, susține memoria și reduce din declinul specific bătrâneții.

Potrivit cercetătorilor cititul este una dintre cele mai bune modalități de a te relaxa și de a reduce stresul. Rezultatele arată chiar că cititul este un antidot mai bun pentru stres decât muzica sau uitatul le televizor. Psihologii spun că lectura chiar și pentru 6 minute îți poate distrage atenția și te ajută să te detensionezi.

Persoanele care citesc sunt mult mai dispuse să facă voluntariat (42% dintre cititori sunt voluntari prin comparație cu 25% în cazul necititorilor), să doneze pentru ONG-uri (82% în cazul cititorilor față de 66% în cazul celor care nu citesc) sau să își ajute vecinii (71% vs 65%).

În fine, cititul este contagios. Părinții care le citesc copiilor între 6 și 10 ani sunt mult mai predispuși să devină adulți care citesc (40% dintre copiii a căror părinți le-au citit sunt și ei cititori prin comparație cu 13% în cazul celor cărora nu li s-a citit.

Bibliografie:

Cristea S. „ Studii de pedagogie generală „ , București, EDP, 2004
Cerghit Ioan, „ Metode de învățământ „ , Editura Polirom, 2006

IMPORTANȚA LECTURII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

Prof. Ionela Nicoleta Cojocaru
Școala Gimnazială Nr.1 Lunca, jud. Teleorman

Motto:

„ Cartea este o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gînduri și frumuseți. „

(Tudor Arghezi)

Lectura sau cititul reprezintă înțelegerea conținutului unui text prin decodarea simbolurilor, semnelor grafice sau a informațiilor prezentate. Creierul este responsabil de acest proces cognitiv complex de decodare și interpretare a textului dat. Copiilor le putem spune că lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita tărâmuri magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale, cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale.

Complexul proces al lecturii necesită atenție continuă și este un proces în care cu cât citim mai mult, cu atât ne vom dezvolta această aptitudine mai mult. Lectura este unul dintre procesele ce permite cititorilor să-și creeze propriile interpretări care, de cele mai multe ori, sunt bazate pe experiențele anterioare ale cititorului.

Lectura joacă un rol foarte important în dezvoltarea tuturor oamenilor și este esențial de a-i încuraja și îndruma pe copii, încă de la o vârstă fragedă, să afle **ce este lectura** și să cunoască această lume fascinantă ce va crea o bază solidă pentru aceștia pentru toată viața. Ajutându-i de mici să pătrundă în lumea interesantă și misterioasă a cărților unde imaginația nu are limite putem genera interesul și curiozitatea de a citi din plăcere și de a-și dori să citească cât mai mult și să cunoască cât mai multe personaje.

Mai mult decât atât, lecturarea diferitelor tipuri de cărți înseamnă și a însemnat dintotdeauna informare, dezvoltare și educație. Aceasta este o modalitate minunată de a educa și a forma valori morale valoroase.

Lectura reprezintă un aspect important al vieții tuturor persoanelor. Aceasta are puterea de a-i forma și educa pe copii. Lectura oferă motivația și trezește dorința de a afla mai mult, de a cunoaște și are un rol valoros și important de a informa. Cu ajutorul acesteia putem descoperi lucruri noi și reprezintă un excelent instrument de învățare prin intermediul căruia ne putem îmbogăți cunoștințele față de toate domeniile de activitate de care suntem interesați.

Putem spune că lectura este un proces fundamental pentru toți oamenii prin intermediul căruia putem învăța ceva nou și interesant, ne putem dezvolta aptitudinile de comunicare și ne putem recrea printre multe altele, trăind alături de personajele noastre favorite toate experiențele, aventurile, bucuriile și dezamăgirile lor.

Există o multitudine de beneficii atât personale, cât și profesionale pe care lectura ni le aduce. Iată câteva dintre ele:

- în primul rând, lectura ajută la îmbogățirea vocabularului, copiii având oportunitatea de a învăța cuvinte noi și semnificația acestora cu cât citesc mai mult;
- lectura dezvoltă imaginația și creativitatea, când le citim o poveste copiilor ne putem opri și îi putem încuraja să se gândească la poveste și să ne zică ce cred ei că se va întâmpla mai departe și ce decizii își imaginează ei că vor lua personajele principale;

- deși pare o simplă abilitate, cititul este cea mai sigură și rapidă metodă de a învăța și de a ne consolida cunoștințele față de un anumit domeniu;
- înțelegând ce este lectura și intrând în lumea acesteia, copiii vor face cunoștință cu personaje interesante și fabuloase și își vor dezvolta și îmbunătăți empatia, un element de bază al inteligenței emoționale;
- un aspect pozitiv care se aplică la orice vârstă este faptul că lectura îmbunătățește memoria;
- este o ocupație interesantă și relaxantă ce oferă inspirație și din care copiii vor învăța de fiecare dată ceva nou și util.

În cadrul orelor de istorie, lectura își are rolul ei. Elevii citesc cu interes recomandările, mai ales la clasa a V-a și a VI-a, apoi la clasele a VII-a și a VIII-a interesul începe să scadă, deoarece elevii încep să se axeze pe materiile de examen. Cu toate acestea, în cadrul orelor lecturarea diverselor surse istorice se face constant, ceea ce dă elevilor posibilitatea interpretării eurselor și însușirii cunoștințelor cu ușurință.

Elevul modern încearcă să obțină informațiile într-un ritm alert. Ascultarea muzicii, vizionarea filmelor și jocurile de calculator au devenit mult mai atractive. Cu toate acestea, lectura are un rol important în dezvoltarea gândirii, asigurând concentrarea atenției, susținerea motivației, dezvoltarea creativității, curiozității, judecșții, imaginației. Dragostea pentru lectură nu se moștenește, nu se învață, ci se dezvoltă prin apropiere de lumea minunată și sensibilă a cuvintelor potrivite.

Bibliografie:

Cornea Paul, Introducere în teoria lecturii, Ed. Minerva, București, 1988

Cucoș Constantin, Psihopedagogie, Ed. Polirom, București, 1998

Stoica Cornelia, Eugenia Vasilescu, Literatură pentru copii, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1996

LECTURA DE PLĂCERE ÎNCOTRO?

P.I.P. Florina Chiriță
Școala Gimnazială Nr.1 Lunca

Lectura elevilor din învăţământul primar se desfăşoară sub îndrumarea învăţătorului. În această activitate se angajează, uneori din proprie iniţiativă, familiile elevilor, care pot avea un rol determinant în constituirea bibliotecii personale şi în alegerea unui tip de carte pentru citit.

Noul mod de lectură, sentimental şi emoţional, exprimă dorinţa cititorilor de a intra în contact cu lumea din spatele textului tipărit, cu vieţile personajelor

"Lectură, încotro te-ai dus? „ Aşadar, lectura este indispensabilă în operaţiunea pregătirii, operei literare pentru momentul contemplării estetice; astfel "opera literară este scoasă din starea ei pasivă, fiind actualizată, readusă în starea de prezenţă activă a conştiinţei cititorului „ . Lectura este un sport care te transformă ca om, ca fiinţă raţională şi care îţi dă posibilitatea de a-ţi dezvolta capacitatea unei gândiri nemărginite. Deci, dacă vrem ca mereu să fim în formă, o carte citită reprezintă câte un progres extrem de important în devenirea unui campion.

Facem parte dintr-o lume în care cartea ca instrument cultural a început treptat, dar sigur să -şi piardă importanţa pentru tânăra generaţie. Alternativele atractive, comode, facile captează atenţia tuturor. Întrebările profesorului de limba şi literatura română: Ce ati citit? Care este cartea preferată? , adesea, nu îşi găsesc răspuns. Filmul, varianta on line sunt de cele mai multe ori preferate şi alese de către elevii actuali. De ce lectura de plăcere nu mai este actuală? De ce elevii nu îşi petrec timpul citind? De ce nu găsesc în lectură ceea ce au nevoie? Urmările sunt alarmante manifestându-se concret la orele disciplinei fie prin refuzul de a lectura o poveste, fie prin dificultăţi de receptare şi interpretare a cărţilor citite, fie prin dificutăţi în exprimarea unor opinii şi judecăţi şi producerea unor mesaje scrise pertinente şi coerente în legătură cu cele citite. În ciuda efortului dascălilor, lectura nu se numără printre pasiunile elevilor, poate şi pentru că programele 38 actuale propun o viziune destul de tehnică şi abstractă asupra a ceea ce înseamnă cititul unei cărţi. Noţiuni de specialitate dificile tind să transforme cititul într-o corvoadă, într-o obligaţie a elevului şi să o îndepărteze de natura sa nobilă de experienţă personală profundă, atractivă şi modelatoare. La nivel şcolar, cel puţin, profesorul trebuie să ducă „ lupte „ crâncene pentru a convinge elevii în direcţia lecturii.

La nivel şcolar, cel puţin, profesorul trebuie să ducă „ lupte „ crâncene pentru a convinge elevii în direcţia lecturii, lupte ce par să semene cu acelea ale lui Don Quijote - cu morile de vânt. De aceea misiunea principal revine profesorului de limba şi literatura română care trebuie să găsească cele mai potrivite metode şi strategii pentru a ajunge la îndeplinirea obiectivuk propus. Metode didactice privind stimularea lecturii.

- Eseul de cinci minute se foloseşte mai ales în etapa de reflecţie, la sfârşitul lecturii, pentru a-i ajuta pe elevi săşi adune ideile legate de tema cărţii şi pentru a le oferi celorlalţi o idee mai clară despre ceea ce au citit. Eseul de cinci minute reprezintă un adevărat feed-back.
- Cineva /Dorea/ Dar/ Astfel Această strategie se constituie într-o schemă a naraţiunii:

Cineva - este naratorul.

Dorea - acţiunea pe care o face. Dar - este cauza care declanşează acţiunea.

Astfel - este consecinţa, efectul a ceea ce se întâmplă. Această strategie îi ajută pe elevi să scrie un rezumat al unei povestiri.

- Interviul despre lectură
  - Ce ţi-a plăcut în această carte?

- Ce nu ţi-a plăcut?
- Ce ai simţit pe parcursul lecturii?
- Cum a început textul?
- Cum s-a terminat?
- Ai anticipat finalul?
- Care este conflictul poveştii?
- Care sunt personajele?
- Te recunoşti în vreunul dintre personaje?
- Au fost personajele credibile? De ce? /De ce nu?
- Te poţi gândi la trei cuvinte prin care să descrii această carte?
- Ce ai înţeles din această carte?
- Care este punctul forte al cărţii?
- De ce recomanzi cartea şi altora?

Un vocabular imbogatit se poate obtine doar prin citit. Nu exista o alta solutie pentru a obtine acest rezultat. Din momentul in care cel mic a invatat sa vorbeasca, parintii trebuie sa il stimuleze sa citeasca carti dintre cele mai variate, pentru ca si cuvintele si expresiile sa fie dintre cele mai diferite.Odata cu cititul creste si puterea de concentrare, ceea ce este esential pentru a obtine lucruri marete in viata. Deficitul de atentie este una dintre problemele majore cu care se confrunta multi copii in prezent, iar cititul ii poate ajuta sa scape de aceasta afectiune.Pur si simplu atunci cand un copil citeste, va fi captivat de povestea respectiva, si nu va mai avea timp sa se gandeasca la altceva. Cu cat exerseaza mai mult acest lucru cu atat puterea de concentrare va fi mai mare.

Bibliografie:

Apetroaie, Elena Strategii activ-participative în predarea-învăţarea limbii şi literaturii

LECTURA COPIILOR ŞI DEZVOLTAREA ABILITĂŢILOR DE COMUNICARE

P.I.P. Florența Cristea Grădinița cu P.P. Nr.7
Turnu Măgurele

Lectura constituie piatra de hotar dintre cele două lumi - copilărie şi adolescenţă. Poveştile, povestirile, poeziile ajută la formarea şi dezvoltarea unui vocabular elevat, modelează caractere şi conturează trăsături morale ce pot fi urmate.

Părinţii ar trebui să se întrebe cât mai des, „ *Ce cărţi a mai citit copilul meu? „*

Niciodată nu este prea devreme ca părinţii să înceapă să citească propriului copil. Cartea va deveni pentru el un prieten drag. Chiar dacă părinţii sunt ocupaţi, trebuie să-şi găsească timp, cel puţin treizeci de minute pentru povestea de fiecare seară.

Cititul în faţa copilului şi în special cititul cu voce tare dau rezultate deosebite. Este un moment special pentru ei, când se simt aproape de părinţi şi iubiţi de aceştia. Părinţii pot înregistra poveştile preferate ale copilului lor şi să le dea acestuia pentru a le asculta atunci când doreşte.

Studiile făcute în domeniu arată că de la vârsta de șase luni se poate citi bebeluşului poveşti. Iată câteva avantaje ale cititului:

- copilul începe să comunice mai uşor;
- sunt stimulate aptitudinile de ascultare, memorie şi pe termen mai lung capacitatea de exprimare şi un vocabular bogat;
- ascultându-ţi vocea, copilul se simte în siguranţă;
- cu cât îi citeşti mai multe poveşti, cu atât copilul va fi mai expus comunicării orale şi începe să vorbească mai repede, articulând corect cuvintele..

Cel mai important aspect este faptul că citindu-i copilului se creează o legătură unică între ceea ce-i place copilului – vocea ta – şi cărţi.

Părintele poate face din lectură un ritual zilnic de preferat înainte de somnul de după-amiază şi seara la culcare. Copiii adoră să asculte aceeaşi poveste de mai multe ori.

Cărţile pentru copii au texte simple şi imagini relevante.

Dacă un copil va creşte într-o casă în care nu există nicio carte, iar părinţii nu-şi petrec timpul decât uitându-se la televizor sau jucându-se pe computer, copilului îi va fi greu să înţeleagă importanţa cititului, iar lecturile recomandate de învăţător sau profesor i se vor părea chinuitoare şi chiar inutile.

Motivarea este esenţială în munca de transformare a un copil într-un cititor înfocat.

Părinţii împreună cu copiii trebuie să amenajeze un, , colţ al cărţii „ , special pentru el, unde să se regăsească şi să citească (să i se citească) în liniște.

Împreună cu copiii, părinţii pot merge în librării să-i ajute să aleagă singuri cărţile. Îi vor îndruma să urmărească ecranizări şi spectacole, adaptări după cărţile pentru copii.

Copilul nu trebuie forţat să citească prea multe poezii sau lecturi care-i depăşesc vârsta, iar dacă vor descoperi o poveste care îi place foarte mult trebuie lăsat s-o citească de mai multe ori.

La bucătărie copilul poate fi pus să citească din cartea de bucate sau să scrie lista de cumpărături, iar în magazin să citească şi să bifeze ceea ce s-a cumpărat.

Citirea alternativă –o pagină părinţii, o pagină copilul sau un capitol părintele, un capitol copilul, oferă acestuia atractivitate şi plăcerea de a citi. Plăcut pentru copii este şi cititul pe mai

multe voci, cu dialog preponderent, la care participă întreaga familie. Jocurile literare, , *Termină propoziţia „ , „ Continuă acţiunea „* sunt iubite de copii şi le stimulează imaginaţia.

Din experienţa noastră şi a părinţilor s-a observat că orice copil se bucură cel mai tare când sunt în centrul atenţiei, când toată lumea vorbeşte şi se joacă cu ei. Au apărut astfel cărţile personalizate, unde personajul principal este copilul respectiv, iar prietenii acestuia sunt celelalte personaje din poveste.

Cărţile personalizate pentru copii sunt o adevărată unealtă de educaţie având un impact pozitiv asupra dezvoltării ulterioare a copilului, inducându-i un sentiment de siguranţă şi încredere în forţele proprii.

În grădiniţă şi în familie, copilul se formează ca ascultător de lectură. De aceea, în primii ani de şcoală, trebuie să stimulăm interesul pentru citit, să-l îndrumăm în aşa fel încât lectura să devină o deprindere statornică, iar cu timpul, elevul să conştientizeze că lectura este o activitate individuală cu caracter permanent.

Cititul reprezintă o treaptă a succesului şcolar. Spre deosebire de alte atracţii, cititul necesită participare activă. Televiziunea, radioul, calculatorul necesită o participare pasivă. Stăm foarte liniştiţi şi ne uităm cu atenţie la ecranul unui calculator sau televizor, în timp ce la lecturarea unei cărţi este necesară, mai presus de toate, imaginaţie pentru a umple locurile libere din poveste. Aceasta înseamnă o lectură bine îndrumată, înseamnă criterii clare în legătură cu alegerea textelor, cu accesibilitatea acestora:

- mărimea textului potrivit cu vârsta cititorului;
- numărul corespunzător de personaje;
- numărul mic de acţiuni pentru a fi reţinute;
- pondre mică acordată descrierilor;
- alegerea genurilor şi speciilor literare adecvate (acţiuni din lumea fantasticului, răsturnări de situaţii);
- limbajul folosit de autor.

Scriitorul român I. L. Caragiale afirma acum aproape un secol: „ *O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieţii unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărţi căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot aşa precum umbra multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic”.*

Într-adevăr o carte bună e o călătorie prin care descoperi şi te descoperi, te raportezi la ceilalţi, la un ideal; îţi ridică întrebări care te ajută să te cunoşti mai bine, să analizezi, să compari şi să-i înţelegi şi pe alţii.

Se înţelege că gustul pentru lectură se formează mai timpuriu decât interesul pentru cartea ştiinţifică. De aceea în învăţământul preşcolar şi primar informaţiile sumare legate de mediul înconjurător sau istorie se transmit prin intermediul povestioarelor. Acestea fac trecerea de la lumea fabuloasă a poveştilor din grădiniţă la cea reală lămurită şi explicată tot prin epos. Cu cât povestirea este mai atractiva şi afectiv realizată captând în proporţie mare atenţia copiilor, cu atât ei se identifică cu eroii povestirilor, vor revenirea sau continuarea povestirii, ba chiar lectura proprie pentru a o comenta cu alţi colegi sau prieteni. Cadrul didactic trebuie să răspundă prompt, la momentul adecvat, dorinţelor copiilor de cunoaştere şi înţelegere. Să-i conducă la biblioteca pentru copii, să-i impresioneze prin mulţimea şi varietatea cărţilor şi să le stârnească interesul prin povestirea doar a unui moment de mare tensiune din carte pentru a-i incita pe copii la continuarea lecturii în timpul liber.

Lectura este, probabil, cea care ne ajută cel mai mult în viață. Facută să lumineze mintea omului și să-i încălzească sufletul, cartea este purtătoarea peste milenii a înţelepciunii și a

cunoașterii umane, un obiect de cultură, deopotrivă de important în toate domeniile: literatură, artă, ştiinţă, tehnică.

După cum spunea Mircea Eliade în „ *Încercarea labirintului* „ , „ *Suntem condamnaţi să învăţăm şi să ne trezim la viaţa spirituală prin cărţi. „*

Cartea este un univers magic în care marii visători ai umanităţii au transmis generaţiilor următoare zestrea lor de gânduri şi de sentimente. Cartea este o lume în aşteptare. Când o deschide, cititorul dă viaţă spiritelor ei vrăjite şi cartea începe să trăiască.

Bibliografie:

M. Peneş, „ *Literatura pentru copii „ ,* Ed. Ana, Bucureşti, 2006.

Georgeta Pânișoară, „ *Psihologia copilului modern* „ , Ed. Polirom, 2011.

ELEVULUI MODERN, SPORIREA INTERESULUI PENTRU LECTURĂ

P.I.P. Diana Daboveanu
Școala Gimnazială Nr.1 Islaz

Cadrul didactic trebuie să răspundă prompt, la momentul adecvat, dorinţelor copiilor de cunoaştere şi înţelegere Pentru învăţător este important de ştiut nu numai ce şi cât citesc elevii, ci şi cum înţeleg ei să citească o carte. Am considerat important ca elevii mei să înţeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv şi educativ, de ceea ce poate fi dăunător şi, în sfârşit, să-şi poată formula clar o opinie despre cartea citită.

Fără a minimaliza şi, chiar, fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, mi-am propus o mai bună apropiere a elevului de carte. Scopul este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conştient de valoarea şi importanţa cărţii, de rolul pe care îl ocupă aceasta în relaţionarea cu lumea din jur. Consider că motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare profesor în parte, clarificându-şi el însuşi anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în şcoală.

Aşadar, cartea, lectura nu sunt lucruri desuete, anacronice. Atât timp cât procesul poate fi actualizat, făcut să fie digerabil, recognoscibil, atât timp cât în vogă ajung să fie elevii care citesc.

Astfel, pentru a combate acest fenomen şi pentru a stimula interesul elevilor pentru lectură, pentru a evidenţia aportul benefic al cititului pentru dezvoltarea personalităţii umane prin fixarea unor avantaje spirituale şi sociale, am demarat desfăşurarea, în cadrul instituţiei noastre, o varietate de activităţi în care elevii îşi exprimă opinia legată de acest subiect.

O modalitate de a canaliza în mod constructiv preocupările elevilor spre actul literar o reprezintă cercul literar „ *Cartea – lumea noastra imaginară „* .

Abordarea textelor literare propuse în cadrul cercului a pornit de la întocmirea de către lectori a unui jurnal de lectură, harta lecturii care a oferit posibilitatea de a regăsi subiectul povestii citite, firul actiunii, personajele, ulterior reflecţii care pot constitui un prim pas spre emiterea unor judecăţi de valoare. Aspectele urmărite în cadrul jurnalui de lectură sunt următoarele: Ce am reţinut din textul citit? , Ce sentimente mi-a provocat lectura? , Ce amintiri din experienţa proprie mi-a trezit lectura textului? , Ce mi s-a părut deosebit în textul respectiv? , Ce nu mi-a plăcut în textul citit? , Extragerea unui fragment preferat şi motivarea alegerii, Cu ce alte texte pot să compar textul citit? , În ce măsură aşteptările mele la începutul lecturii au fost satisfacute de conţinutul textului? , Ce modificări pot aduce în textul citit pentru a corespunde aşteptărilor mele? , transpunerea în imagine a conţinutului, a unui pasaj, a unui personaj etc.

Atractivitatea demersurilor derulate sub semnul cercului literar rezidă din varietatea activităţilor propuse: jocul de rol, jocul ideilor principale pentru sintetizarea conţinutului, jocuri de povestire prin desen, jocuri de creaţie, jocuri de competiţie prin mermorare şi recitare ale unor versuri sau replici.

În concluzie, putem spune că lectura poate fi percepută şi ca o plăcere, ea poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi şi reflecta mai profund asupra lumii. O carte te poate îmbogăţi spiritual, îţi poate marca felul de a fi.

Astfel, Paul Cornea afirma în lucrarea sa *Introducere în teoria lecturii* „ … că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariţia cărţii, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viaţa oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoţită de remedierea compensatoare a unui spaţiu liber pentru închipuire, visare şi căutare de sens… Cred, vreau să cred

că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărţi. O vom face, la nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim şi să producem bunuri simbolice. „

Bibliografie:

Ciupercă Livia, „ Proiectarea didactică „ , Editura Spiru Haret, Iaşi 2005.
Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, Bucureşti, 1988

ELEVUL MODERN SI LECTURA DE SUETĂ

P.P. Mădălina Dinu
Grădiniţa cu P.P. nr. 7
Turnu Măgurele

Lectura de plăcere devine, în contextul actual, desuetă, puţini fiind elevii care mai citesc pentru că le face plăcere. Elevii generaţiei actuale manifestă un dezinteres tot mai vizibil faţă de lectură, cartea facând parte din ce în ce mai puţin din viaţa lor în afara școlii. Mulți dintre elevii de gimnaziu nu au permis la biblioteca școlară sau au renunțat să îl mai folosească odată cu trecerea la gimnaziu, în condițiile în care calculatorul şi televizorul reuşesc să ofere în ziua de azi mult mai mult decât o făcea până acum lucrarea tipărită, realitatea virtuală cucerind şi îndepărtându-i tot mai mult de filele cărţilor.

Pentru reducerea acestui fenomen, şcoala şi biblioteca şcolară joacă un rol important în apropierea elevilor de lumea cărţilor şi, implicit, de lectură. Cartea trebuie să devină parte din viaţa copilului de la cea mai fragedă vârstă. Ea îi ajută pe copii să parcurgă drumul cunoaşterii de la concret la abstract, de la intuiţie la reprezentare şi fantezie. De aceea familia are un rol semnificativ în orientarea pozitivă spre lectură. Familia trebuie să fie sensibilizată asupra relaţiei strânse dintre eşecul şcolar şi abandonul lecturii.

Pentru a determina intrarea autonomă a elevilor într-un proces continuu de lectură este necesară multiplicarea și diversificarea actelor de lectură ca și a motivațiilor pentru toate tipurile de texte. Cititorii de vârstă școlară medie, cu o atitudine socială în formare, caută, în bibliotecă lumea adiacentă lumii lor interioare, a visului și a devenirii, preferând să citească cărți de aventură, despre viața oamenilor, istorice, științifico-fantastice, polițiste.

De cele mai multe ori însă fondul de carte din cadrul bibliotecelor școlare, este redus, și nu vine în întâmpinarea intereselor și nevoilor cititorilor. Procentul de reînoire sau de actualizare a fodului de carte, mai ales în mediul rural, este nesemnificativ. Pentru ca biblioteca să devină utilă, aceasta ar trebui să regândească dinamica mijloacelor sale de comunicare cu cititorii: oferte de carte, acțiuni culturale în cadrul ei, promovarea bibliotecei pe siturile de socializare, existenta unei pagini sau a unui site al acesteia, etc.

Mulți elevi cred că la biblioteca instituției noastre, de expemplu, sunt numai cărți din programa obligatorie de lectură, ceea ce este departe de adevăr. Formarea unei atitudini pozitive faţă de lectură reprezintă unul dintre obiectivele cele mai importante ale profesorilor de limba şi literatura română, de limbi străine dar și una din sarcinilor profesorilor diriginți. În activitatea sa profesorul urmărește formarea mai multor tipuri de motivații pentru lectură:

- intelectuale: prin care elevul descoperă structurile vieții, construcția cunoașterii, descoperirea interacțiunilor;
- afective: plăcerea de a descoperi și de a organiza, curajul, inițiativa;
- socio-afective: toleranța, spiritul pacifist.

În vederea trezirii interesului elevilor pentru lectură se impun diferite activităţi şi metode:

- Alegerea textelor în concordanţă cu orizontul de aşteptare al elevilor;
- Entuziasmul profesorului când citeşte;
- Transpunerea textelor literare în alt limbaj: mimă, joc de rol, pantomimă, , dramatizare;
- Utilizarea metodelor interactive;
- Însoţirea activităţilor de citire cu cele de scriere;

- Parteneriate şi activităţi comune cu biblioteca;
- Întâlnirea cu scriitori şi critici literari;
- Dramatizarea unor texte cunoscute;
- Organizarea unor cercuri de lectură, cenacluri literare, a unor şezători şi concursuri, etc.

Elevii citesc de obicei textele care au legătură cu interesele concrete şi imediate ale lor, cu condiţia să nu fie prea lungi şi prea grele. Cărțile în general, nu le trezesc curiozitatea, ei nu vorbesc despre ele cu părinţii sau cu prietenii, nu le schimbă între ei. Copiii sunt foarte influenţaţi de mass media iar viața lor este dominată de triada: televizor-muzică-calculator, nu direct, ci prin intermediului propriului grup. Lipsa promovării cărților în această zonă culturală are o influență nefastă asupra elevilor. De aceea influenţa copiilor asupra copiilor mi se pare ca cea mai stabilă şi eficace metodă de promovare a lecturii.

Ținând cont că cititorul de carte este sau poate deveni prin însăşi practica lecturii un bun descifrator de texte dintre cele mai diverse, în timp ce fenomenul invers nu se petrece la fel de uşor, cititorul de texte simple nu devine automat, un bun cititor de texte complexe și că lectura influențează pozitiv rezultatele școlare ale elevilor este important ca profesorii, indiferent de materia predată, să acorde o importanță sporită promovării lecturii.

Importanţa lecturii este evidentă şi mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităţilor de gândire şi limbaj. Există factori care determină lectura elevilor: particularităţile de vârstă şi psihice, preferinţele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o foame de carte, o delectare sau nu.

Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de şcoală, aceasta rămâne pentru toată viaţa o obişnuinţă utilă. Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaţionali (familia şi şcoala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverenţă, continuitate, voinţă. La vârsta preşcolară, atât familia, cât şi grădiniţa, depun eforturi pentru a influenţa universul copilăriei prin basme, poveşti şi poezii.

Lectura obligatorie – reprezintă modalitatea prin care, constrâns fiind, reuşeşti să cunoşti anumite texte, fără a-ți asuma vădit rolul de cititor. Termenul obligatoriu este perceput ca având o conotație negativă, restrictivă, instalând un mod de gândire dirijat și mai puțin asumat, aflat întro oarecare antiteză cu ideea de lectură. Tocmai de aceea lecturile au devenit recomandate pentru a ști mai mult, pentru îmbogăţirea orizontului cultural, pentru dezvoltare personală, dar şi pentru a face faţă provocărilor societăţii actuale. Profesorii sunt în permanență preocupați să găsească noi modalităţi prin care lectura să redevină o preocupare constantă a elevilor, pentru ca și lectura recomandată să se bucure de plăcerea unui cititor în curs de a deveni pasionat.

Prin urmare, stimularea creativităţii şi a talentului elevilor prin promovarea creaţiilor proprii, propunerea unor proiectele tematice sau studii de caz, întâlniri cu scriitorii, dezbateri pe teme literare, vizionarea unor filme şi discutarea lor în paralel cu textul literar, dramatizările unor texte, activităţile interactive de genul cercurilor de lectură, dar și concursurile pe teme literare sunt doar câteva dintre activitățile ce se pot desfășura în școală și în afara ei, care au drept scop sensibilizarea elevilor în vederea transformării lecturii obligatorii în lectură de plăcere.

Bibliografie:

Octavia Costea, Didactica lecturii, o abordare funcțională, ed. Institutul European, 2006
https: //www.youtube.com/channel/UCVRxOtQqiFoWEaQ_uTKe4jw

ELEVUL MODERN SI LECTURA DE SUETĂ

P.P. Mirela Dulgheru,
Grădiniţa cu P.P. nr. 7,
Turnu Măgurele

Gustul pentru lectură se formează încă de la vârste fragede, în familie. Dar câte mame, mai stau să citească poveşti şi basme, copiilor? Câţi părinţi urmăresc împreună cu copiii un film educativ? Câţi părinţi selectează cărţile sau emisiunile TV? Câţi părinţi comentează activitatea de la şcoală cu copiilor lor? Să nu uităm că scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o culturã comunicaţionalã şi literarã de bazã, capabil sã înţeleagã lumea din jurul sãu, sã comunice şi sã interacţioneze cu semenii, exprimându-şi gânduri, stări, sentimente, opinii, sã fie sensibil la frumosul din naturã şi la cel creat de om. La vârsta şcolară mică se pun bazele formării personalităţii copilului: valorificarea capacităţilor intelectuale prin formarea unei motivaţii intrinseci pozitive, dezvoltarea intereselor, asigurarea echilibrului emoţional, formarea unei imagini despre sine şi despre alţii, capacitatea de a opera cu criterii morale şi de adaptare normativă.

Atenţia care se dă comunicării în clasele primare şi nu numai, nu este întâmplătoare. Elevii sunt pregătiţi pentru viaţă şi în viaţă, în primul rând, ei comunică.Limba română, ca limbă maternă şi ca obiect de studiu, ocupă locul central în ansamblul general de pregătire al elevilor, fiind principalul mijloc de comunicare şi informare. A comunica este numai aparent uşor. Trebuie să cunoşti şi să stăpâneşti regulile fără de care mesajul transmis nu este perceput sau nu produce efectele dorite. Curriculum actual promovează sistemul comunicativ-funcţional, sistem ce presupune formarea integrată a capacităţilor de receptare/ exprimare orală şi a celor de receptare a mesajului scris şi de exprimare scrisă.

Calitatea procesului de comunicare eficientă va duce în final la formarea capacităţii de comunicare corespunzătoare pentru tinerii pe care îi formăm. Această disciplină are un pronunţat caracter practic, deşi operează cu abstracţiuni. A nu ţine seama de acest lucru înseamnă a face de-a dreptul imposibilă însăşi învăţarea regulilor şi normelor gramaticale, deoarece acestea nu pot fi însuşite decît prin procesul aplicării lor în practica exprimării.

Cunoscîndu-se faptul că în studiul limbii se operează cu abstracţiuni, este cât se poate de elocvent rolul pe care-l are această disciplină în dezvoltarea gândirii logice a elevilor.

Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit şi să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaşte viaţa, oamenii şi faptele lor.Din cărţi, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viaţa animalelor şi a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente şi personalităţi literare, artistice, istorice, despre frumuseţile şi bogăţiile patriei.

Cărţile le vorbesc şi despre sentimentele omeneşti, despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărţilor contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărţilor devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte şi evenimente din cuprinsul cărţii. Pe unii eroi îi iubesc, pe alţii îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipăreşte în amintirea lor pentru toată viaţa şi influenţează dezvoltarea personalităţii. Lectura oferă copilului posibilitatea de a-şi completa singur cunoştinţele, de a le îmbogăţi. Gustul pentru citit se formează printr-o muncă perseverentă a factorilor educaţionali (familia şi şcoala).

Orice plimbare poate fi un motiv pentru lectură, dar un alt fel de lectură - cea a semnelor de circulaţie, a comportamentului, a culorilor, a reacţiilor celorlalţi. Orice călătorie prin şi în afara

localităţii, este, de asemenea, un prilej pentru a povesti istoricul locurilor, pentru amintiri şi impresii.Am sugerat părinţilor, ca în momentele lecturii, copilul să fie încurajat să redea prin desen ceea ce a înţeles, sau să asculte muzică potrivită textului audiat. Ţinând cont de faptul că dezvoltarea cognitivă şi emoţională a copiilor este diferită, părinţii trebuie să fie atenţi la dezvoltarea armonioasă, evitând comparaţiile cu alţii copii şi observaţiile care îi pot inhiba.

Este momentul să subliniez că pasiunea pentru lecturile extra-școlare nu trebuie să ducă la subaprecierea manualelor școlare și a pregătirii temeinice a lecțiilor. Dorința de a citi este constructivă numai în măsura în care se împletește organic cu însușirea elementelor de bază ale științei și culturii cu asimilarea noțiunilor fundamentale ale acestora.

Cunoștințele dobândite din lecturile particulare trebuie să se greveze pe un ton sigur și bogat de noțiuni studiate de-a lungul ariilor în școala primară. Raportul dintre lectura extrașcolară și studierea materiei prevăzută de programele școlare să fie unul de consolidare și clarificare reciprocă a unor probleme, nu de excludere sau de accentuare a unuia în detrimentul celuilalt.

„ A citi lectură înseamnă a te instrui fără eforturi prea mari, adesea delectându-te. „ Pasiunea pentru lectură să se împletească armonios, organic, cu pasiunea pentru studiu. Numai astfel lectura în afara clasei își poate atinge scopul instructiv. În munca de îndrumare sistematică a lecturii trebuie să se țină seama de toate aceste considerente, precum și de emotivitatea accentuată a școlarului.

Modalitatea concretă prin care lectura de plăcere este activată în centrul de documentare și informare este bazată pe animații de lectură, în care rolul dominant este al elevilor, profesorul documentarist asumându-și rolul de promotor al lecturii. Animațiile de lectură sunt activități care își propun să-i determine pe tineri să citească sau să reconcilieze relația lor cu cartea, activități de mediere culturală menite să reducă distanța dintre elev și sursa de informație. În acest sens, CDI-Lupșa a încurajat actul lecturii prin participări la concursuri precum și prin realizarea unei reviste on-line intitulată „ Centrul de documentare și informare o poartă spre univers „ care a avut următorul argument: Cu toții știm că mass-media este a patra putere în stat, influența ei asupra societății fiind una covârșitoare.

Fără să conștientizăm, suntem dependenți de sursele de informare, ziare, reviste, radio, televiziune sau Internet. Trăim într-un timp al vitezei, când timpul nu mai are răbdare, când informația circulă dintr-o parte în alta a lumii cu viteza gândului. Un singur click și întreaga planetă, printr-o rețea de comunicare extrem de complexă, află în aceeași secundă tot ceea ce s-a întâmplat într-un colț uitat de lume.

„ O carte este un sprijin, o mângâiere, un îndemn. Este câte una căreia îi datorezi cât şi celui mai bun învăţător. Ba chiar care-ţi este cât ţi-au fost şi părinţii…. Dar atunci trebuie să citim cu alegere. „ (Nicolae Iorga)

Trăim într-o perioadă caracterizată printr-o dinamică deosebită în toate domeniile, în plină restructurare şi sincronizare a învăţământului românesc cu cel european. De câţiva ani încoace, se vorbeşte tot mai insistent despre o „ criză a lecturii „ care atinge societatea şi şcoala românească.

E incontestabil că mai toată lumea consumă azi un timp cu mult mai mare decât în trecut în faţa micilor ecrane, dar, după cum o arată indicii concordante, pare că elevii şi adolescentii suportă impactul principal, cu alte cuvinte ei sunt în primul rând cei care se îndepărtează de lectură în favoarea audio-vizualului.

Nu ignorăm radioul, televizorul sau internetul, dar spre deosebire de aceste surse informaţionale şi de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Instruirea şi cultura nu se fac numai prin presă, prin radio şi cinematograf sau internet, prin televiziune sau pe cale orală.

Prin lectura elevilor la clasele primare se urmăresc finalitățile: consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conştientă şi expresivă, formarea şi dezvoltarea gustului pentru lectură, lărgirea ariei de informaţie a elevilor, creşterea interesului pentru cunoaşterea realităţii, îmbogăţirea şi dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă, cunoaşterea şi înţelegerea valorilor etice, cultivarea sentimentelor, convingerilor, comportamentelor morale, dezvoltarea gustului estetic, îmbogăţirea şi activizarea vocabularului, dezvoltarea capacităţii creative, formarea idealurilor etice şi estetice, dezvoltarea capacităţii de a gândi, şi de a se exprima în conexiuni interdisciplinare, lărgirea orizontului imaginativ, al capacității de imaginare a unor universuri posibile, ca o anticipare a lumii viitorului.

Bibliografie:

*** (2006), Învăţământul primar, Nr. 4, Ed. Miniped, Bucureşti

Nuţă, Silvia, (2000), Metodica predării limbii române în clasele primare, vol. I şi II, Ed. Aramis, Bucureşti.

I. Serdean, Metodica predării limbii româneîin învățământul primar, E.D.P București 1988

Constantin Cucoş - Pedagogie, Editura Polirom, Iaşi, 2006

LECTURA ÎN CITATE!

P.I.P. Mari Drind

Pentru că acum avem o groază de timp liber îndemn la lectură, la cărți lejere și pe gustul dmn. Cum cărțile pentru mine niciodată nu au fost prea puține, iar cuvântători care au susținut lectura de-a lungul istoriei sunt o mulțime am adunat mai jos, pentru cititorii de oriunde, o serie de citate despre actul esențial al lecturii. Lectura ca tărâm al frumosului. Pe unele le veți recunoaște cu siguranță, pe altele le ve-ți nota probabil ca puncte de reper, poate în unele chiar vă ve-ți regăsi; unele vor deveni rapid favoritele voastre, iar la altele veți reveni iar și iar sau le veți folosi atunci când se va ivi ocazia de a îndruma pe cineva spre lectură. Cum citate și motto-uri au fost și vor mai fi, eu las mai jos pe cele care îmi sunt cel mai aproape de suflet!

- *„ Lectura este unicul mijloc prin care putem aluneca, uneori involuntar, în pielea, vocea sau sufletul altcuiva. „* ***Joyce Carol Oates***
- *„ Singura modalitate de a tolera existența este de a te pierde în literatură ca într-o orgie veșnică. „* ***Gustave Flaubert***
- *„ Lectura, iată învăţătura cea mai bună. „* ***Puşkin***
- *„ Lectura este o formă a fericirii. Ultima la care vom renunța. „* ***Fernando Savater***
- *„ Lectura este o călătorie interioară! „* ***Costel Zagan***
- *„ Lectura este muzica gândurilor scrise. „* ***Claudiu Ovidiu Tofeni***
- *„ Lectura este o formă a fericirii. Ultima la care vom renunța. „* ***Fernando Savater***
- *„ N-ar trebui să citești niciodată doar de plăcere. Citește ca să devii mai deștept! Mai puțin critic. Mai capabil să înțelegi comportamentul deviant al prietenilor tăi sau chiar pe al tău. Alege cărți grele. Din cele la care trebuie să te concentrezi atunci când citești. Și, pentru numele lui Dumnezeu, să nu te aud spunând: Nu pot să citesc ficțiune, am timp doar pentru adevăr. Ficțiunea este adevărul […]. „* ***John Waters***
- *„ Nu e alta mai frumoasă şi de folos în toată viaţa omului zăbavă decât cititul cărţilor. „* ***Miron Costin***
- *„ De citit, citeam la întîmplare, pe apucate, şi n-am studiat nimic serios. Singura mea specialitate adevărată era plictiseala pe care mi-o provoca învăţătura sistematică. Îmi pregăteam însă cu grijă totdeauna cîteva citate pe care la momentul oportun le debitam ca din întâmplare, ca să forţez o impresie favorabilă. Și au fost câțiva profesori care s-au lăsat înşelaţi, ba chiar au văzut în mine o speranţă, ceea ce mă făcea să rîd în sinea mea cu recunoştinţă deoarece, sărmanii de ei, îmi dădeau fără voie încredere. „* ***Octavian Paler***
- *„ Cititul este extrem de util, iar cărțile sunt o companie bună, dacă le luați pe cele mai potrivite. „* ***Louise May Alcott***
- *„ Literatura este cel mai plăcut mod de a ignora viața. „* ***Fernando Pessoa***
- *„ Cititul este creativitate pasivă. „* ***Victoria Tokareva***
- *„ Există o singură modalitate de a deveni o persoană de cultură – citirea. „* ***Andre Morois***
- *„ Aflați și citiți. Citiți cărți serioase. Viața va face restul. „* ***Fedor Mikhailovici Dostoievski***
- *„ Citesc ciudat, iar cititul mă afectează în mod ciudat. Am citit ceva cu mult timp în urmă, citit și, de parcă mă încordez cu noi forțe, aprofundând totul, înțeleg clar și îmi atrag capacitatea de a crea. „* ***Fedor Mikhailovici Dostoievski***
- *„ Arta cititului este să știi ce să sări peste. „* ***Philip Hamerton***

- *„ Unul dintre motivele lăcomiei cu care citim note ale oamenilor mari este mândria noastră: suntem bucuroşi dacă ne asemănăm cu o persoană minunată prin orice mijloace, opinii, sentimente, obiceiuri – chiar slăbiciuni şi vicii. Probabil, am fi găsit mai multe asemănări cu opiniile, obiceiurile şi slăbiciunile oamenilor complet nesemnificative dacă ne-ar lăsa lucrările lor. „* ***Alexandru Sergeevici Puşkin***
- *„ Cititul este cea mai bună învăţătură! „* ***Alexandru Sergeevici Puşkin***
- *„ Recitind literatura clasică, cititorul nu va vedea nimic nou în carte, dar uitându-se în interior va vedea ceea ce nu mai văzuse până acum. „* ***Faleza Fadiman***
- *„ Lectura repetată a cărţilor deja citite este piatra de contact cea mai de încredere a educaţiei. „* ***Christian Friedrich Hebbel*** *(Goebbel)*
- *„ Nu există o modalitate mai bună de a vă reîmprospăta mintea decât să citiţi clasicii antici; merită să-l iei pe unul dintre ei în mâini, deşi timp de o jumătate de oră, – acum te simţi înviorat, uşurat şi rafinat, ridicat şi întărit – ca şi cum ai fi răcorit cu o baie într-un izvor curat. „* ***A. Schopenhauer***
- *„ Citirea în adâncul conştiinţei noastre ne permite să citim înţelegând cartea pentru noi înşine într-un mod nou, şi nu modul în care ascultăm sensul altor cititori. „* ***Mark Fabius Quintilian***
- *„ Literatura reală începe acolo unde are loc descoperirea – descoperire nu numai pentru cititor, ci şi pentru scriitor. „* ***V. Kaverin***

Bibliografie:

Balotă, Nicolae, Arta lecturii, Editura Cartea Românească, Bucureşti, 1978.
Zusak Markus, Hoţul de cărţi, Editura Rao, Bucureşti, 2014

IMPORTANȚA LECTURII PENTRU COPII

P.I.P. Justina Dobrica
Școala Gimnazială Bujoru

„ Nu este alta mai frumoasă şi mai de folos în toată viaţa omului zăbavă decât cetitul cărţilor. „

Miron Costin

Intr-o lume dominată de tehnologie, lectura a devenit pentru mulţi dintre copii o ultimă prioritate în viaţă. Televizorul, calculatorul, telefonul, internetul, reţelele de socializare reprezintă principalele modalităţi de petrecere a timpului liber, însă ele nu vor putea înlocui niciodată valoarea morală, culturală şi educativă a unei cărţi. Chiar dacă sursele menţionate pot avea şi caracter educativ, nu vor avea niciodată un rol important în formarea caracterului unui copil.

Mari personalități ale culturii universale și naționale s-au întâlnit cu Biblia în timpul copilăriei, prin intermediul unor istorii biblice, auzite sau citite: „ Momente supreme ale școlarității erau fără îndoială recreațiile. Printre recreații se aprindea uneori luminoasă, ora de istorii biblice. Pe acestea ni le povestea dascălul și-mi plăceau, fiindcă se învățau fără carte. „ (Lucian Blaga)

Întrebat într-un interviu ce a citit, ce citește și ce va citi, Tudor Arghezi, personalitate remarcabilă a literaturii române a răspuns ostentativ și extrem de semnificativ: Biblia. El are credința că în această Carte a Cărților s-au concentrat înțelesurile nedeslușite ale Începutului și Sfârșitului, el are credința că prin lectura acesteia îl va descoperi pe Dumnezeu, pe care îl caută cu atâta ardoare.

Scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicaţională şi literară de bază, capabil să înţeleagă lumea din jurul său, să comunice şi să interacţioneze cu semenii, exprimându-şi gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură şi la cel creat de om. Pasiunea pentru lectură ar trebui să apară la vârste fragede, încă din familie, dar astăzi unii părinţi pun în mâna copilului telefonul sau tableta, iar cartea rămâne iarăşi pe ultimul loc. Pasiunea pentru lectură ar trebui consolidată la şcoala în cadrul tuturor orelor, dar profesorul grăbit să-şi parcurgă planificarea nu mai acordă atenţie acestui aspect.

Şcoala este instituţia socială în care se realizează educaţia organizată a tinerei generaţii. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om capabil să contribuie la dezvoltarea societăţii, să fie pregătit pentru muncă, să fie un model pentru cei din jurul său. Şcoala are un rol decisiv în formarea omului. Misiunea şcolii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerinţele vieţii sociale. Fiecare cadru didactic, prin disciplina pe care o predă, încearcă să pună o piatră de temelie în educaţia unui copil. Lectura contribuie la dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă şi orală, dezvoltă imaginaţia şi cultura generală a unui copil. Doar un copil care citeşte va reuşi în viaţă şi va aprecia frumosul, adevărul şi dreptatea.

Lectura antrenează şi dezvoltă capacităţi mintale, deoarece necesită un efort de gândire, de învăţare conştientă. Lectura are valoare, implicaţii şi eficienţă deosebite, deoarece cartea reprezintă unul din importantele mijloace de memorare (de stocare) şi transmitere de-a lungul generaţiilor a tezaurului cultural-ştiinţific al umanităţii, absolut necesar continuităţii dezvoltării cunoaşterii şi societăţii, precum şi dezvoltării personalităţii tinerelor generaţii.

Interesul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaţionali (familia şi şcoala), o muncă ce presupune răbdare, perseverenţă, voinţă. Pentru ca apropierea de carte să devină o deprindere zilnică, iar plăcerea de a citi - o necesitate

dorită şi trăită, e potrivit ca şi familia să se implice activ în apropierea copilului de miracolul cărţii, încă înainte de învăţarea alfabetului. Familia constituie primul mediu de viaţă socială şi culturală, iar prin valorile pe care le transmite copilului asigură premisele dezvoltării intelectuale, morale şi estetice ale acestuia.

Există factori care determină lectura copiilor: particularităţile de vârstă şi psihice, preferinţele lor, climatul familial, factori care pot transforma lectura într-o necesitate, „ o foame de carte „ , o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de şcoală, acestea rămân pentru toată viaţa o obişnuinţă utilă.

Lectura propriu-zisă nu începe însă decât după ce copilul reuşeşte singur să descifreze cu uşurinţă ideile ascunse în spatele semnelor grafice. Învăţătorul sau părintele trebuie să sesizeze acest moment dificil din viaţa micuţului, pe jumătate înspăimântat de tainele scrisului, pe jumătate crispat de efortul făcut de descifrarea acestor semne curioase şi pline de mister.

De-a lungul carierei mele didactice, am observat că mulţi copii se luptă ani de-a rândul cu lecturarea cursivă a unui text, rămânând în imposibilitatea de a savura propriile lecturi. În locul curiozităţii, apare efortul inhibant al descifrării semnelor grafice, dincolo de care se ascund idei atât de frumoase şi interesante.

Pentru a-i determina pe elevii mei să devină cititori pasionaţi, mi-am propus să le formez cu răbdare şi stăruinţă, gustul pentru lectură.

Am întâlnit adesea copii care ascultă cu mult interes o poveste frumoasă, citită de altcineva, însă preferă să-şi piardă vremea în modul cel mai neaşteptat, fără să fie tentaţi să citească ei însişi altceva decât ceea ce li se cere la orele de curs. Chiar şi la cei care au învins greutăţile începutului, gustul pentru lectură nu este format. Uneori, nu au la îndemână cărţile potrivite, alteori, indiferenţa pentru lectură a persoanelor apropiate determină aceeaşi atitudine copiilor. În astfel de cazuri intervenţia învăţătorului este absolut necesară.

Voi prezenta în continuare câteva modalităţi de stimulare a interesului pentru lectură începând din clasa I. Ştim că micii şcolari sunt vrăjiţi de carte, sunt purtaţi de aceasta în universul minunat al cunoaşterii. Învăţătorul este dator să îndrume paşii tinerelor mlădiţe pe acest nou drum, plin de neprevăzut.

În clasa I un rol important îl are conversaţia problematizată, care menţine vie relaţia dascăl-elev. După studierea textelor din abecedar, pe care le-am analizat şi comentat în mod amănunţit am recomandat lecturi potrivite vârstei, pe marginea cărora s-au purtat discuţii. După ce textele au fost parcurse am lansat următoarele cerinţe: să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor; să folosească cuvintele noi şi expresiile artistice în contexte variate; să redea prin cuvinte proprii conţinutul textelor citite; să recunoască ilustraţiile care înfăţişează personaje sau scene din poveştile citite; să le aşeze în ordinea desfăşurării faptelor.

Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie formarea bibliotecii de clasă, precum şi a bibliotecii personale. Prima se compune din cărţi aduse de copii şi învăţător, se stabileşte un bibliotecar al clasei şi se apoi se trece la împrumutarea cărţilor. La clasele a III-a şi a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori am căutat să îi stimulez pe elevi să citească şi alte opere scrise de aceştia. Am întocmit cu elevii portofolii pentru fiecare scriitor cunoscut, cuprinzând portretul, date biografice şi aspecte esenţiale din opera lor, prilej cu care am stârnit curiozitatea şi interesul pentru lectură.

Ghicitorile literare sunt mijloace pasionante ce-i invită pe copii la lectură. Acestea se pot desfăşura astfel: se citeşte un fragment şi se cere elevilor să indice opera şi autorul, sau să recunoască lectura în care erou principal este Nică etc.

Foarte apreciat de elevi este şi jocul cu versurile: învăţătorul recită unu-două versuri dintr-o poezie, iar elevii continuă.

Diafilmele, benzile audio şi video cu poveşti constituie un alt important mijloc de îndrumare a lecturii. Ele prezintă operele literare în imagini vizuale şi auditive. După lectură elevii pot face comparaţii, stabilind asemănări şi deosebiri între întâmplările prezentate. Lecţiile de popularizare a cărţilor, a unor scriitori, reprezintă, de asemenea, un mijloc de îndrumare a lecturii particulare. O carte pentru copii nou apărută se citeşte mai întâi de către învăţător, apoi se prezintă elevilor. Aceştia îşi notează titlul şi autorul, pentru a o putea procura. Expoziţiile de carte se pot organiza în clasă şi cuprind cărţi despre o temă anume ce pot fi lecturate de elevi - ex. „ Din viaţa plantelor „ , „ Trecutul glorios al patriei „ , „ Povestiri despre animale „ .

Şezătorile şi medalioanele literare invită din nou elevii la lectură.

Dramatizările făcute cu şcolarii după unele texte literare i-au stimulat pe elevi să citească mai mult din dramaturgia românească.

În afară de citirea independentă a lecturii particulare am folosit şi citirea în colectiv. Această citire se realizează de către învăţător sau elevi care citesc corect şi expresiv; are rol de a aprofunda şi purta discuţii pe marginea lecturii citite.

Lectura necesită nu numai îndrumare, dar şi control. Procedeele de efectuare a controlului sunt variate şi depind de scopul urmărit imediat: anchetele, controlul fişelor de cititor de la bibliotecă, convorbiri cu elevii, fişe de lectură.

Pentru învăţător este important de ştiut nu numai ce şi cât citesc elevii, ci şi cum înţeleg ei să citească o carte. Am considerat important ca elevii mei să înţeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv şi educativ.

Bibliografie:

Beillerot, J. et Mosconi, N. (sous la direction de) Traité des sciences et des pratiques de l'éducation, Paris, Dunod, 2006, Bercu, N. (coord.)

Bissonnette, S., Richard, M., Gauthier, Studii de sociologie a educaţiei, Bucureşti, EDP, 1978

INTERESUL PENTRU LECTURĂ –PROFESORUL MODERN

P.I.P. Lucica Liliana Grosu
Școala Gimnazială nr.1 Lunca

Interesul scăzut pentru lectură are numeroase efecte negative atât pentru derularea procesului instructiv - educativ, cât şi pentru dezvoltarea unei personalităţii armonioase a elevilor, capabil să răspundă pozitiv cerinţelor sociale. Astfel duc către un bagaj informaţional scăzut, deţinerea unui vocabular sărac, ceea ce determină imposibilitatea elevilor de a se exprima coerent, logic și persuasiv.

Fără a minimaliza şi fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, elevul trebuie să se apropie de carte. Scopul este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conştient de valoarea şi importanţa cărţii, de rolul pe care îl ocupă aceasta în relaţionarea cu lumea din jur. Consider că motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare profesor în parte, clarificându-şi el însuşi anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în şcoală. Lectura poate fi percepută ca o plăcere, ea poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi şi reflecta mai profund asupra lumii. O carte te poate îmbogăţi spiritual, îţi poate marca felul de a fi. Paul Cornea afirma în lucrarea sa *Introducere în teoria lecturii* „ … că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariţia cărţii, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viaţa oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoţită de remedierea compensatoare a unui spaţiu liber pentru închipuire, visare şi căutare de sens… Cred, vreau să cred că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărţi. O vom face, la nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim şi să producem bunuri simbolice. „

O altă modalitate de a canaliza în mod constructiv preocupările elevilor spre actul literar o reprezintă cercul literar „ *Cartea – fereastră deschisă spre lumea imaginară „* .Cercul de lectură se dorește a fi o formă de activitate extracurriculară, creată cu scopul de a permite elevilor să se întâlnească firesc şi bucuros cu cartea şi cu alţi cititori. Cadrul în care se derulează se voiește a fi lipsit de constrângeri, astfel încât fiecare cititor să-şi poată manifesta preferinţele de lectură şi să poată avea propriile chei de interpretare. Astfel, se formează o comunitate în care participanţii îşi pot împărtăşi reacţiile subiective şi gândurile, să le confrunte cu ale celorlalţi şi, în felul acesta să le clarifice.

Aşadar, prin utilizarea strategiilor didactice eficiente, interactive, putem dezvolta competenţa lectorală a elevului, poate creşte motivaţia şi plăcerea lecturii, dezvoltând cititorul activ pe tot parcursul vieţii. Crearea contextelor adecvate învăţării, atât în cadrul formal, cât şi nonformal, contribuie la creşterea stimei de sine a elevului, care devine mai deschis spre colaborare şi cooperare, diversificarea formelor de organizare a atelierelor de discuţie, a prezentărilor de carte îi motivează pe elevi pentru a citi.

În concluzie, dezvoltarea competenţei de lectură este un proces de lungă durată, se desfăşoară pe parcursul întregii şcolarităţi, iar lectura poate fi calea de modernizare a societăţii. Demersul educaţional al profesorului de limbă şi literatură română trebuie să fie orientat spre formarea cititorului cult, activ pe tot parcursul vieţii, explorând anumite conţinuturi educaţionale

pentru dezvoltarea elevului în spiritul valorilor general –umane precum Binele, Frumosul, Adevărul, Libertatea, Toleranţa, valori esenţiale pentru dezvoltarea armonioasă a personalităţii.

Bibliografie:

Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, Bucureşti, 1988
Popescu C., Stănescu A. Ghid metodic interdisciplinar „ Educaţie prin lectură „

LECTURA DE PLACERE SI TINERI CARE IUBESC LECTURA

P.I.P. Dana Elena Iordan
Școala Gimnazială Nr. 1 Islaz

Chiar dacă mai sunt copii și tineri care iubesc lectura, cei mai mulţi adolescenţi îşi caută informaţiile pe internet, pentru a câştiga timp; în prezent doar elevii pasionați de lectură mai cumpără cărţi ori merg la bibliotecă pentru a le împrumuta.

Lectura propriu-zisă nu începe însă decât după ce copilul reuşeşte singur să descifreze cu uşurinţă ideile ascunse în spatele textelor.

Specialiştii sunt convinşi că „ dacă o carte nu e trendy, elevul nu o citește“. Potrivit unor statisticii ce vizează rolul lecturii în viaţa elevilor, 20, 25% dintre ei o consideră o pasiune, 12, 65%- o obligaţie, 43, 03% - un mod de a te instrui, 16, 45% - un mod de a-ţi petrece timpul liber şi 7, 59- un mod de a uita de problemele zilnice.

Lectura de plăcere – este situația ideală și perfectă, fără recompensă materială, o poveste despre puterea cuvintelor de a crea lumi, o călătorie pe care o faci cu bucurie și pe care o împărtășești cu mare drag apropiaților. Cititul în faţa copilului şi în special cititul cu voce tare dau rezultate deosebite. Este un moment special pentru ei, când se simt aproape de părinţi şi iubiţi de aceştia. Părinţii pot înregistra poveştile preferate ale copilului lor şi să le dea acestuia pentru a le asculta atunci când doreşte. Pe copiii de vârstă şcolară mică îi impresionează totul, îi bucură, îi entuziasmează toţi stimulii pozitivi, după cum cei negativi îi întristează şi le provoacă insatisfacţii. Capacitatea de a combina imaginile va facilita desfăşurarea proceselor memoriei şi imaginaţiei, condiţie a unei învăţări inteligibile şi durabile.

Lectura poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi şi reflecta mai profund asupra lumii

Lecturile au devenit recomandate pentru a ști mai mult, pentru îmbogăţirea orizontului cultural, pentru dezvoltare personală, dar şi pentru a face faţă provocărilor societăţii actuale.

Lectura dezvoltă imaginația și creativitatea, îmbunătățește memoria. „ Șueta „ este definită în dicționarul explicativ al limbii române ca fiind o conversație ușoară, spirituală și distractivă între prieteni. (Alcătuită mai ales din bârfe, povestiri de noutăți și anecdote. Etc..) „ Ne-a tras Jan o șuetă de nu mai puteam scăpa. „ Camil Petrescu, C.V. 63.

Dragostea pentru lectură nu se moşteneşte, nu se învaţă, ci se dezvoltă prin apropiere de lumea minunată şi sensibilă a cuvintelor potrivite. „ Oricărui copil mic îi face plăcere să se exprime, pentru ca aceasta îi dă bucuria de-a se simţi trăind; de aici se deduce necesitatea de a se da exprimării personale cea mai mare libertate şi de a o recunoaste drept cea mai instinctuală dintre manifestările spontane: a vorbi, a face, a crea, a acţiona în toate domeniile, iată miezul pricipiului fundamental al pedagogiei - libera exprimare. „ Cartea reprezintă mai întîi cel mai complet depozit al inteligenţei omeneşti, înmagazinând în filele ei cunoştinţe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Copiii sunt foarte influenţaţi de mass media iar viața lor este dominată de triada: televizor-muzică-calculator, nu direct, ci prin intermediului propriului grup. Lipsa promovării cărților în această zonă culturală are o influență nefastă asupra elevilor.

O dată format gustul pentru lectură se poate transforma într-o adevărată pasiune. Influența pasiunii pentru citit, formată din anii copilăriei sau ai adolescenței poate să se resimtă toată viața. Marile personalități culturale ale omenirii au fot cititori pasionați. La elevi, această pas Putem spune că lectura este un proces fundamental pentru toți oamenii prin intermediul căruia putem învăța ceva nou și interesant, ne putem dezvolta aptitudinile de comunicare și ne putem recrea

printre multe altele, trăind alături de personajele noastre favorite toate experiențele, aventurile, bucuriile și dezamăgirile lor.

Lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita tărâmuri magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale. lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita tărâmuri magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale, cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale. Cred că lectura rămâne, încă, una dintre căile importante de formare şi dezvoltare personală. Iar rolul profesorului este acela de a o menţine vie, ba chiar de a o face atractivă. Lectura este, încă, o modalitate esenţială prin care chiar şi copiii de azi pot înţelege lumea şi se pot înţelege mai bine pe ei înşişi.

Bibliografie:

Cucoş, C. Timp şi temporalitate în educaţiei. Pentru un management al timpului şcolar. Iaşi: Ed. Polirom, 2002

Cucoş, C. Teoria şi metodologia evaluării. Iaşi: Ed. Polirom, 2008

MICII CITITORI ȘI UTILIZAREA CONCOMITENTĂ A CĂRȚII ȘI A MIJLOACELOR MODERNE AUDIOVIZUALE

P.I.P.P. Erika Lița
Grădinița cu P.N. Nr. 2 Prundu

Cred că lectura rămîne, încă, una dintre căile importante de formare şi dezvoltare personală. Iar rolul profesorului este acela de a o menţine vie, ba chiar de a o face atractivă. Lectura este, încă, o modalitate esenţială prin care chiar şi copiii de azi pot înţelege lumea şi se pot înţelege mai bine pe ei înşişi. Profesorii nu pot ignora acest rol fundamental al lecturii. Cred că mulţi dintre ei pot selecta texte relevante pentru elevii lor şi pot propune abordări care să provoace inteligenţa, imaginaţia, sensibilitatea şi creativitatea elevilor. Depinde doar de profesor cum reuşeşte să facă acest lucru. Dacă profesorul nu încearcă, elevul îl va ignora. Câtă vreme există o asociaţie a profesorilor de română (ANPRO), cercuri şi cluburi de lectură, edituri care scot cărţi pentru copii, profesorul nu e tocmai singur în acest efort. De aceea, e bine ca profesorul să ştie ce interese de lectură au elevii, ce medii folosesc pentru a citi, spre a putea face legături între ceea ce citesc pentru şcoală şi ceea ce citesc şi cum citesc în timpul liber. ste bine ca oferta de texte propuse spre studiu să fie echilibrată, în aşa fel încît elevii să citească şi texte recente sau actuale (din literatura română şi universală), care sunt de interes pentru ei, dar şi texte *canonice* (care au, fără îndoială, un potenţial formativ – la nivel personal, identitar, cultural – ce poate fi valorificat). Indiferent însă de tipul textului propus pentru lectură, modul în care profesorul reuşeşte să deschidă interesul elevilor pentru text este fundamental.

Când are de predat un fragment din *Amintiri din copilărie*, profesorul constată că elevii au dificultăţi să înţeleagă textul la nivel lexical (din cauza abundenţei de regionalisme) sau că universul din carte li se pare foarte îndepărtat de al lor şi, ca atare, puţin interesant. Pot fi depăşite aceste obstacole? Cu siguranţă, dacă profesorul reuşeşte să facă textul accesibil şi atractiv, mizînd, de pildă, pe o abordare care să meargă către discutarea temei textului, care este copilăria. Cum anume Nică şi copiii de azi se bucură la fel sau diferit de copilărie?

De aici, discutarea fragmentului ales, în legătură cu alte texte despre copilărie citite de ei (de pildă, *Aventurile lui Tom Sawyer*, *Jurnalul unui puşti* sau *Însemnările unei puştoaice*, *Jurnalul secret al lui Adrian Mole* sau *Băiatul miliardar*), dar şi în legătură cu propriile experienţe, considerate semnificative pentru copiii din ziua de azi. Organizarea unor astfel de discuţii se poate realiza după ce elevii îşi împărtăşesc ideile în grup, în clasă sau pe o temă de discuţii pe care şi-o creează pe Internet. De asemenea, abordările surprinzătoare sunt binevenite: elevii pot povesti fragmentul studiat dintr-o perspectivă nouă, care să-i ajute să-l vadă pe Nică şi prin ochii celorlalţi: ai mamei, ai tatălui, ai Smărăndiţei, ai Irinucăi, ai mătuşii Mărioara. Apoi, să scrie ce cred ei despre Nică. sunt multe căi prin care profesorul îi poate implica pe elevi în discutarea textului. Cu condiţia să aibă această disponibilitate, de a încerca să intre şi în pielea elevului, pentru a vedea cum îl poate provoca. În final, elevii vor fi capabili să exprime un punct de vedere despre text, dar şi despre copilărie. Iar acest tip de achiziţie este cu siguranţă valoros, nu doar pentru un examen, ci şi pentru propria înţelegere pe care elevii şi-o pot construi despre lume şi despre ei înşişi.

Micii cititori trebuie inițiați și deprinși cât mai de timpuriu cu utilizarea concomitentă a cărții și a mijloacelor moderne audiovizuale ca premisă esențială a unei învățături eficiente. Din partea factorilor educativi este nevoie de răbdare, perseverență, voință, precum și de modelul propriu. Există factori care determină lectura copiilor: particularităţile de vârstă şi psihice, preferinţele lor, climatul familial, factori care pot transforma lectura într-o necesitate, „ o foame

de carte „ , o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de şcoală, acestea rămân pentru toată viaţa o obişnuinţă utilă. Lectura propriu-zisă nu începe însă decât după ce copilul reuşeşte singur să descifreze cu uşurinţă ideile ascunse în spatele semnelor grafice. Învăţătorul sau părintele trebuie să sesizeze acest moment dificil din viaţa micuţului, pe jumătate înspăimântat de tainele scrisului, pe jumătate crispat de efortul făcut de descifrarea acestor semne curioase şi pline de mister.

Am întâlnit adesea copii care ascultă cu mult interes o poveste frumoasă, citită de altcineva, însă preferă să-şi piardă vremea în modul cel mai neaşteptat, fără să fie tentaţi să citească ei însişi altceva decât ceea ce li se cere la orele de curs. Chiar şi la cei care au învins greutăţile începutului, gustul pentru lectură nu este format. Uneori, nu au la îndemână cărţile potrivite, alteori, indiferenţa pentru lectură a persoanelor apropiate determină aceeaşi atitudine copiilor. În astfel de cazuri intervenţia învăţătorului este absolut necesară.

Voi prezenta în continuare câteva modalităţi de stimulare a interesului pentru lectură începând din clasa I. Ştim că micii şcolari sunt vrăjiţi de carte, sunt purtaţi de aceasta în universul minunat al cunoaşterii. Învăţătorul este dator să îndrume paşii tinerelor mlădiţe pe acest nou drum, plin de neprevăzut în clasa I, un rol important îl are conversaţia problematizată, care menţine vie relaţia dascăl- elev. După studierea textelor din abecedar, pe care le-am analizat şi comentat în mod amănunţit am recomandat lecturi potrivite vârstei, pe marginea cărora s-au purtat discuţii. După ce textele au fost parcurse am lansat următoarele cerinţe: să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor; să folosească cuvintele noi şi expresiile artistice în contexte variate; să redea prin cuvinte proprii conţinutul textelor citite; să recunoască ilustraţiile care înfăţişează personaje sau scene din poveştile citite; să le aşeze în ordinea desfăşurării faptelor.

Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie formarea bibliotecii de clasă, precum şi a bibliotecii personale. Prima se compune din cărţi aduse de copii şi învăţător, se stabileşte un bibliotecar al clasei şi se apoi se trece la împrumutarea cărţilor. La clasele a III-a şi a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori am căutat să îi stimulez pe elevi să citească şi alte opere scrise de aceştia.

Am întocmit cu elevii portofolii pentru fiecare scriitor cunoscut, cuprinzând portretul, date biografice şi aspecte esenţiale din opera lor, prilej cu care am stârnit curiozitatea şi interesul pentru lectură. Ghicitorile literare sunt mijloace pasionante ce-i invită pe copii la lectură. Acestea se pot desfăşura astfel: se citeşte un fragment şi se cere elevilor să indice opera şi autorul, sau să recunoască lectura în care erou principal este Nică etc.

Foarte apreciat de elevi este şi jocul cu versurile: învăţătorul recită unu-două versuri dintr-o poezie, iar elevii continuă. Diafilmele, benzile audio şi video cu poveşti constituie un alt important mijloc de îndrumare a lecturii. Ele prezintă operele literare în imagini vizuale şi auditive. După lectură elevii pot face comparaţii, stabilind asemănări şi deosebiri între întâmplările prezentate.

Expoziţiile de carte se pot organiza în clasă şi cuprind cărţi despre o temă anume ce pot fi lecturate de elevi- ex. Din viaţa plantelor, Trecutul glorios al patriei, Povestiri despre animale. Şezătorile şi medalioanele literare invită din nou elevii la lectură.

Dramatizările făcute cu şcolarii după unele texte literare i-au stimulat pe elevi să citească mai mult din dramaturgia românească. În afară de citirea independentă a lecturii particulare am folosit şi citirea în colectiv. Această citire se realizează de către învăţător sau elevi care citesc corect şi expresiv; are rol de a aprofunda şi purta discuţii pe marginea lecturii citite. Lectura necesită nu numai îndrumare, dar şi control.

Procedeele de efectuare a controlului sunt variate şi depind de scopul urmărit imediat: anchetele, controlul fişelor de cititor de la bibliotecă, convorbiri cu elevii, fişe de lectură.

Pentru învăţător este important de ştiut nu numai ce şi cât citesc elevii, ci şi cum înţeleg ei să citească o carte. Am considerat important ca elevii mei să înţeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv şi educativ, de ceea ce poate fi dăunător şi, în sfârşit, să-şi poată formula clar o opinie despre cartea citită.

Elevii conștientizează faptul că lectura îi ajută să se dezvolte în plan personal, le stimulează gândirea critică și abilitățile de comunicare. În acest fel, vom avea ocazia de a performa pe viitor. O modalitate plăcută de a ne odihni și relaxa în același timp este posibilă prin intermediul lecturii.

Atenţia care se dă comunicării în clasele primare şi nu numai, nu este întâmplătoare.

Bibliografie:

B., Popescu, A. Managementul clasei. Ghid pentru profesori şi învăţători. UNICEF, CPE, 2007. Cosmovici, A., Iacob, L. (coord.)

REALITATI CONTEMORANE, ELEVUL MODERN SI LECTURA DESUETA

P.I.P.P. Daniela Lupu
Grădinița cu P.P. Nr. 7
Turnu Măgurele

Rezultatele studiilor referitoare la dezvoltarea inteligenţei şi comportamentului creator întregesc contribuţia psihologiei şcolare la formarea şi dezvoltarea, în condiţiile învăţământului, a personalităţii elevilor. De fapt, bazele personalităţii se pun de timpuriu. Elevii învaţă ca treptat să nu manifeste indiferenţă faţă de sarcinile şcolare. Şi tot treptat ei adoptă o atitudine participativă faţă de acestea. Astfel, învăţarea se transformă din ce în ce mai mult în autoînvăţare, în studiu individual aprofundat, înţeles ca o necesitate imperioasă. Problema formării şi dezvoltării poersonalităţii se află în centrul preocupărilor educatorilor. Comportamentele acesteia, în special aptitudinile şi caracterul trebuie modelate la elevi cu toată atenţia. Şi în volumul de faţă acestor probleme ale personalităţii li s-a rezervat un loc aparte.

Transformări importante se produc în reprezentările copilului. Aceste transformări se referă atât la conţinutul reprezentărilor, cât şi la capacitatea copilului de a opera cu ele. Mai întâi, vom observa că micul şcolar posedă reprezentări despre obiecte cunoscute (animale, fructe), despre colegii lui şi alte persoane. Treptat, reprezentările vor fi mai diferenţiate şi mai bine organizate. De asemenea, se dezvoltă capacitatea copilului de a opera liber şi activ cu ele (de exemplu, în desene sau în povestiri). Capacitatea de a combina imaginile va facilita desfăşurarea proceselor memoriei şi imaginaţiei, condiţie a unei învăţări inteligibile şi durabile. Datorită reprezentărilor, copiii îşi pot însuşi cunoştinţe despre numeroase obiecte, evenimente şi situaţii la care nu au fost martori.

Intrarea într-un mediu cu totul nou, necunoscut îi creează copilului multe griji şi frământări sufleteşti. Trăirile lui emoţionale sunt foarte intense, dar obişnuirea cu noua activitate şi cu noii colegi temperează această intensitate. Activitatea şcolară, bine organizată şi condusă cu pricepere şi tact pedagogic, dezvoltă emoţii şi sentimente pozitive, cum sunt: plăcerea de a învăţa, mulţumirea pentru rezultatele şcolare pozitive, bucuria pentru o notă bună etc. Diferitele tipuri de emoţii şi sentimente se cultivă cu ajutorul povestirilor, poeziilor, muzicii, desenului etc. Pe copiii de vârstă şcolară mică îi impresionează totul, îi bucură, îi entuziasmează toţi stimulii pozitivi, după cum cei negativi îi întristează şi le provoacă insatisfacţii.

La vârsta anterioară predarea lecţiilor se realiza de către învăţător. În pubertate când, începând cu clasa a V-a, diferitele obiecte de învăţământ (limba română, matematica, fizica, istoria etc.) sunt predate de cadre didactice specializate, puberul se află sub influenţa educaţională a mai multor profesori. El va trebui să se adapteze la noua situaţie şi să accepte să-şi desfăşoare activitatea de învăţare în conformitate cu cerinţele şcolare pe care aceştia le formează faţă de el. Învăţarea însăşi suportă restructurări: conţinutul ei se îmbogăţeşte prin asimilarea cunoştinţelor la mai multe materii, dar şi dificultăţile cresc, determinate de complexitatea cunoştinţelor. Puberului i se cere un efort de învăţare mai mare, o mai raţională organizare a timpului de studiu, conştiinciozitate, responsabilitate şi seriozitate.

O largă acceptare în zilele noastre are conceperea învăţării ca proces prin care se produce o modificare de comportament sau se achiziţionează un comportament nou în vederea unei adoptări mai adecvate la mediu, cu precizarea că modificarea de comportament sau noutatea acestuia trebuie să fie de durată. În acest înţeles, larg, învăţarea este o activitate comună omului şi

animalelor. Pentru că şi animalele dobândesc o anumită experienţă, care le mijloceşte adaptarea la mediul natural. Numai că omul nu trăieşte numai în mediul natural. El trăieşte şi îşi desfăşoară activitatea cu precădere în mediul social şi cultural. De aceea, prin învăţare omul ia cunoştinţă de lume şi şi-o însuşeşte prin intermediul descoperirii, al decodificării şi asimilării informaţiei sociale, care este fixată în obiectele culturii şi civilizaţiei.

Dacã Eminescu se raporta la predecesori mai modesti sublicitându-se voit ca reprezentant al epigonilor, Ion Muresan face meta-metapoezie si intertext de gradul doi în Din vorbã în vorbã. Poemul, din cartea Alcool, pune în scenã nu doar personajele lui Muresan, ci si... modulaþii eminesciene din Epigonii..Spoiala ce le repugna lui Eminescu si Maiorescu, lustrul fãrã bazã, calpul atitudinii emfatice sunt convertite de Muresan, într-un prozaism voit si pitoresc al înscenării, într-o stergere completã a conturului celui care priveste, cântãreste si judecã. Epigonii lui Muresan sunt atât de admirativi, încât ei nici nu mai apar ca element uman de contrast. Epigonii suntem noi si atât e suficient. Ei trebuie vãzuþi: Noi, cei care i-am cunoscut, noi ce le datorãm? / Noi, cei care i-am cunoscut, le datorãm o lacrimã amarã./ Cãci zi de zi au intrat în cârciuma noastrã: / «Un aperitiv Tismana», zicea el, iar ea, imediat apoi/ (suflând peste lentilele groase, ochelari de miop, si stergându-le cu poala rochiei)/ «si un lichior Primula, unul mic»./ Bãutura rosie lângã bãutura verde si picior lângã picior si/ priviri fugare spre pãdurea arãmie si vorbe, vorbe, vorbe, / pânã la ora când ieseau copiii de la scoalã.// Dar noi, cei care nu i-am cunoscut, noi ce le datorãm? / Noi, cei care nu i-am cunoscut, le datorãm o lacrimã amarã./ Asa cum plângem auzind din pereþi voci dragi explicându-ne viaþa./ Cãci ei au avut rãbdare si mult au explicat./ si fãrã sã spunã nimic important, au fost mereu bine întelesi.

Bibliografie:

Ausubel, D. B., Robinson, F.G. Învăţarea în şcoală, O introducere în psihologia pedagogică, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1981

Ciobanu, O. Educaţia şi dezvoltarea umană durabilă, în Educaţie şi dezvoltare. Educaţia economică şi antreprenorială, Bucureşti, Editura ASE, 2001

Cosmovici, A. Obiectul şi importanţa psihologiei şcolare, în Psihologie şcolară (coord. Cosmovici, A., Iacob, L.), Iaşi, Polirom, 1998

REALITĂŢI CONTEMPORANE, ELEVUL MODERN ŞI LECTURA DESUETĂ

P.I.P. Daniela Alexandra Mitroi
Grădiniţa cu P.P. nr.7
Turnu Măgurele

Miron Costin sublinia că nu există un ideal nobil la fel ca "cetitul cărţilor'', de aceea elevii trebuie să înţeleagă că a citi o carte înseamnă a pătrunde într-un univers de gânduri, idei şi sentimente ce îmbogăţesc mintea şi sufletul. Lectura este un indicator pentru gradul de civilizaţie a unui popor. Actul de a citi, este o condiție primă a reușitei elevului, apoi, mijloc de acess la cunoașterea generală și specializată, deci instrument al echilibrării sociale. Deși este determinată de diferiți factori (politici, sociali, economici, geografici, culturali) lectura rămâne la nivelul opțiunii individuale.

Lectura de plăcere devine, în contextul actual, desuetă, puţini fiind elevii care mai citesc pentru că le face plăcere. Elevii generaţiei actuale manifestă un dezinteres tot mai vizibil faţă de lectură, cartea facând parte din ce în ce mai puţin din viaţa lor în afara școlii. Mulți dintre elevii de gimnaziu de la școala în care predau nu au permis la biblioteca școlară sau cea comunală sau au renunțat să îl mai folosească odată cu trecerea la gimnaziu, în condițiile în care calculatorul şi televizorul reuşesc să ofere în ziua de azi mult mai mult decât o făcea până acum lucrarea tipărită, realitatea virtuală cucerind şi îndepărtându-i tot mai mult de filele cărţilor.

Pentru reducerea acestui fenomen, şcoala și biblioteca școlară joacă un rol important în apropierea elevilor de lumea cărţilor şi, implicit, de lectură. Cartea trebuie să devină parte din viaţa copilului de la cea mai fragedă vârstă. Ea îi ajută pe copii să parcurgă drumul cunoaşterii de la concret la abstract, de la intuiţie la reprezentare şi fantezie. De aceea familia are un rol semnificativ în orientarea pozitivă spre lectură. Familia trebuie să fie sensibilizată asupra relaţiei strânse dintre eşecul şcolar şi abandonul lecturii.

În societatea actuală, pedagogia modernă accentuează necesitatea integrării tuturor categoriilor de elevi în învăţământul de masă, prin adaptarea didacticii la particularităţile lor individuale. Învăţământul normal tinde de asemenea să se specializeze din ce in ce mai mult în funcţie de particularităţile individuale ale elevilor, folosind metode, mijloace şi forme de predare-învăţare-evaluare din ce în ce mai diferenţiate.

Cartea reprezintă dorință de cunoaştere, pasiune, visare, hrană pentru suflet şi minte, povestea vieții. Criticul şi istoricul literar francez Émile Faguet definea cartea ca fiind „ o mică mobilă a minţii noastre, motorul spiritului, unealta care vine în ajutorul lenei de-a gândi, a insuficienţei noastre, cum şi a bucuriilor sufletului''.

Chiar dacă mai sunt copii și tineri care iubesc lectura, cei mai mulţi adolescenţi îşi caută informaţiile pe internet, pentru a câştiga timp; în prezent doar elevii pasionați de lectură mai cumpără cărţi ori merg la bibliotecă pentru a le împrumuta.

Specialiştii sunt convinşi că „ dacă o carte nu e trendy, elevul nu o citește". Potrivit unor statisticii ce vizează rolul lecturii în viaţa elevilor, 20, 25% dintre ei o consideră o pasiune, 12, 65%- o obligaţie, 43, 03% - un mod de a te instrui, 16, 45% - un mod de a-ţi petrece timpul liber şi 7, 59- un mod de a uita de problemele zilnice.

Lectura de plăcere – este situația ideală și perfectă, fără recompensă materială, o poveste despre puterea cuvintelor de a crea lumi, o călătorie pe care o faci cu bucurie și pe care o împărtășești cu mare drag apropiaților.

***Lectura obligatorie* –** reprezintă modalitatea prin care, constrâns fiind, reușești să cunoști anumite texte, fără a-ți asuma vădit rolul de cititor. Termenul *obligatoriu* este perceput ca având o conotație negativă, restrictivă, instalând un mod de gândire dirijat și mai puțin asumat, aflat într-o oarecare antiteză cu ideea de lectură. Tocmai de aceea lecturile au devenit *recomandate* pentru a ști mai mult, pentru îmbogăţirea orizontului cultural, pentru dezvoltare personală, dar şi pentru a face faţă provocărilor societăţii actuale.

Nicolae Balotă afirma că „ un om al cărţii nu se poate împiedica să nu savureze cartea nu numai ca pe un instrument care îi permite accesul într-o lume a cuvântului, a ideilor, a ficţiunilor, a simţirii mijlocite, ci şi nemijlocit, în sine. „ Deci, dacă cineva încă mai citeşte înseamnă că lectura îl conduce spre cunoaștere și autocunoaştere în același timp.

Din punct de vedere practic, cea mai simplă definiţie a lecturii bune (literare) pare să fie şi cea mai hedonistă. Lectura bună este aceea care produce maximum de plăcere – un maximum de plăcere care să-l mulțumească pe cititor. Este foarte important să se retrezească interesul pentru lectură, rămânând ca mai apoi acesta să se transforme în pasiune.

Viciul lecturii, dependenţa de cuvântul scris, de cufundare în lumea ideilor prin intermediul cărţii ar fi de dorit să nu mai rămână doar apanajul unora.Se spune că Arta este o provocare pentru timpul care ne ia și ne macină, că piramidele de la Giseh sunt chemări ale eternității, ca versurile lui Rimbaud sau ca bolta Capelei Sixtine.

CITITUL SI DEZVOLTAEA CAPACITATII DE ATENTIE SI CONCENTRAREA

P.I.P. Mariana Mocanu
Școala Mircea cel Bătrân
Turnu Măgurele

Cititul de la varste cat mai fragede ajuta la dezvoltarea creierului, a competentelor lingvistice, stimuleaza creativitatea si consolideaza relatia dintre parinte si copil. Cartile ofera o oportunitatea excelenta de a vorbi, de a povesti, de a inventa si de a ne conecta cu cei mici.

Bebelusii si copiii mici sunt ca niste bureti care absorb practic tot ce se afla in jurul lor – de la emotii, stari de spirit si pana la limbajul verbal si non-verbal. Iar in timp ce le citim povesti, mintea lor functioneaza, le da frau liber imaginatiei, asculta activ si invata din lectiile pe care le invata si personajele.

Expertii in parenting incurajeaza parintii sa inceapa sa le citeasca bebelusilor cat mai devreme posibil, spunand ca niciodata nu este prea devreme pentru a-i introduce pe cei mici in lumea cartilor. Putem incepe sa le citim bebelusilor de la 4 sau de la 6 luni si, in acest fel, ii ajutam enorm de mult sa se dezvolte pe toate planurile. Cititul cu voce tare ajuta la construirea unei retele bogate de cuvinte in creierul unui bebelus. Exista studii care sugereaza ca bebelusii carora parintii le citesc frecvent cunosc mai multe cuvinte pana la varsta de 2 ani decat copiii carora nu li s-a citit.

Cititul cu voce tare ofera numeroase beneficii:

- Invata copilul despre comunicare
- Introduce concepte precum cifre, litere, culori si forme intr-un mod distractiv
- Dezvolta abilitati de ascultare, memorie si vocabular
- Ofera copiilor informatii despre lumea din jurul lor

Poate ca cel mai mare beneficiu al cititului cu voce tare este crearea unei legaturi intre carti si lucrurile pe care bebelusul le iubeste cel mai mult - vocea si imbratisarea parintelui. Petrecand timp citindu-i copilului ii transmitem acestuia ca cititul si cartile sunt importante. Si daca reusim sa imbinam jocul cu cititul, transmitem bucurie si emotie copiilor, crescand astfel sansele ca ei sa devina la randul lor prieteni ai cartilor.

A le citi copiilor nu inseamna numai o modalitate de a le inspira dragostea pentru carti inca din copilarie, ci si o modalitate importanta de a dezvolta vocabularul unui bebelus - mai intai, vocabularul pasiv (de intelegere) si, mai tarziu, vocabularul activ (de exprimare a imaginii-cuvant). Pe masura ce bebelusul vede in carte o imagine a unei pasari de culoare galbena, iar parintele numeste acea pasare, el incepe sa faca legatura intre ceea ce parintele spune si imaginea pasarii galbene. Cu cat ii citim mai mult acea carte, cu atat devine mai puternica legatura.

8 Beneficii nebanuite ale cititului

Intareste relatia parinte-copil

Lectura ofera o oportunitate minunata de conectare. Este un mod frumos de a petrece timp impreuna si de a incheia o zi agitata. Mai mult, un studiu publicat in 2008 arata ca lectura consolideaza relatia unui parinte cu propriul copil. Bebelusii si copiii mici se simt in siguranta cand parintii le citesc.

Dezvolta abilitatile de ascultare

Ascultarea unei povesti citite cu voce tare implica un anumit nivel de intelegere din partea copilului, iar acest nivel de intelegere depinde de capacitatea copilului de a acorda atentia necesara

cititului, adica de abilitatile sale de ascultare. Unii experti considera ca ascultarea este o abilitate pe care copiii trebuie sa o dobandeasca dinainte de varsta scolara. De asemenea, pe langa cititul si rasfoitul cartilor, parintii sunt incurajati sa asculte impreuna cu cei mici inclusiv povesti audio.

Sustine dezvoltarea cognitiva si a limbajului

Un studiu publicat in 2013 arata ca bebelusii carora parintii le citesc si le vorbesc mult au un scor mai mare in ceea ce priveste abilitatile lingvistice si dezvoltarea cognitiva, precum si capacitatea de rezolvare a problemelor. O alta cercetare din 2018 sugereaza ca aceste abilitati, odata dobandite, se mentin cel putin pana in adolescenta.

Imbogateste vocabularul

Lectura ajuta la extinderea numarului si varietatii de cuvinte pe care copiii le folosesc si asta pentru ca, adesea, prin carti, parintii le fac copiilor cunoscute o multitudine de cuvinte pe care nu le folosesc in conversatiile cotidiene. Conform unei cercetari din 2019, copiii carora parintii le citesc in mod regulat in primii 5 ani de viata au un vocabular cu 1, 4 milioane de cuvinte mai bogat decat copiii carora parintii nu le citesc.

Dezvolta capacitatea de atentie si concentrarea

Lectura ajuta copiii sa dezvolte abilitati cheie de concentrare si autodisciplina. Iar acest lucru poate fi usor observat de parinti. De exemplu, adesea, copiii mici pot fi distrasi in timpul lecturii, insa, in timp, acestia vor deveni mai linistiti in incercarea de a asculta si a intelege povestea. In plus, atunci cand asculta activ, copiii isi imbunatatesc abilitatile de concentrare si chiar de memorare.

Stimuleaza creativitatea

Cartile si povestile deschid copilului o lume cu totul noua. Adesea, povestile folosesc elemente fantastice care ii ajuta pe copii sa gandeasca neconventional. Copiii au oricum o imaginatie bogata, iar lectura le hraneste creativitatea, care este importanta pentru dezvoltarea intereselor si ideilor, precum si pentru incurajarea sanatatii emotionale.

Ofera lectii de viata

Cartile ofera o oportunitate de a vorbi despre situatii din lumea reala in moduri adecvate varstei. Copiii prefera in special cartile in care personajele sunt de varsta lor si fac lucruri pe care si ei le fac in viata de zi cu zi. Prin urmare, copiii pot gasi in carti solutii la diferite situatii reale, cum ar fi jocul colectiv, schimbul de jucarii, dar si diferite experiente cum ar fi mersul la gradinita sau mersul la dentist.

Stimuleaza dezvoltarea sociala si emotionala

Lectura ii invata pe copii cum sa faca fata „ experientelor dificile sau stresante „ . Cartile in care sunt prezentate emotiile sau situatiile cu o puternica incarcatura emotionala pot ajuta la inceperea unei conversatii despre sentimentele copiilor si le pot arata acestora ca sentimentele lor sunt normale.

Ce le citim copiilor in functie de varsta

Este important ca atunci cand incepem sa le citim copiilor, sa cautam carti recomandate pentru varsta lor. De exemplu, bebelusilor care nu au implinit inca 6 luni le putem prezenta carti cu imagini simple, viu colorate, luminoase, contrastante. Putem rasfoi aceste carti impreuna cu cel mic, numind imaginile fara a le oferi neaparat prea multe detalii. La aceasta varsta, nu este nevoie neaparat de carti cu text.

Pe masura ce bebelusii cresc si se apropie de prima lor aniversare, le putem introduce carti cu fraze simple, care includ 1-2 propozitii ce fac referire la imaginea de pe pagina.

Copiii cu varste cuprinse intre 1 si 2 ani vor fi atrasi, in special, de carti cu personaje de varsta lor care fac lucruri obisnuite si interesante. Sunt potrivite, de asemenea si cartile care contin animale, personaje desenate si care au o poveste simpla.

Dupa implinirea varstei de 2 ani, micutul cititor va continua sa fie atras de cartile cu personaje familiare, dar si de povestile cu multa actiune, imagini si detalii. Sunt recomandate cartile cu povesti scurte, in special cele care ilustreaza relatiile cauza-efect sau diferite situatii pe care persoanjele trebuie sa le depaseasca.

Copiii mai mici pot aprecia in continuare cartile cu multe ilustratii si text putin, insa vor fi fascinati de cartile care au subiecte ceva mai complexe.

Prescolarii au deja o gama larga de abilitati de citire si este recomandat sa fie lasati sa preia conducerea cand vine vorba de lecturarea cartilor simple – chiar daca nu vor putea citi exact textul de pe pagina, cu siguranta se vor stradui sa inventeze povesti extrem de interesante pornind de la ilustratii.

Pe masura ce copilul incepe sa citeasca singur, este recomandat sa fie din ce in ce mai implicat in procesul de lecturare. Parintele ii poate indica sa citeasca unele cuvinte sau propozitii cu voce tare. Parintii trebuie sa stie ca nu este nevoie sa renunte sa ii citeasca copilului odata ce acesta invata sa citeasca de unul singur. Desi lectura individuala este importanta, cititul cu voce tare copilului cu varsta peste 10 ani ofera in continuare numeroase beneficii, atat din punct de vedere academic, cat si emotional. Dupa aceasta varsta, accentul se pune pe fluenta si intelegerea lecturii.

Bibliografie:

www.health.clevelandclinic.org
www.healthline.com
www.kidshealth.org
www.brighthorizons.com
www.raisingchildren.net.au

ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DE ȘUETĂ

P.I.P. Aura-Florina Petrea
Școala Gimnazială nr.1 Lunca/structura Prundu

Procesul instructiv educativ are loc printr-o comunicare eficientă între principalii factori educativi. Comunicarea eficientă reprezintă cheia succesului în orice lucru pe care dorim să îl întreprindem. Modul preferat de învățare al copilului este învățarea prin joc, prin crearea unei atmosfere detașate și captivarea atenției asupra temei propuse, aceasta fiind un loc pe care ei doresc să îl exploreze cu mult interes și implicare. Cu precădere elevul modern preferă metodele interactive de predare-învățare-evaluare care se bazează în principiu pe o comunicare eficientă. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Complexitatea comunicării interpersonale necesită o abordare interdisciplinară. „ Etimologic termenul comunicare provine din latinescul comunis care înseamnă comun. Când comunicăm, intenționăm să stabilim o comunitate cu cealaltă, ne propunem să împărtășim informații, o idee, o atitudine și un sentiment. „ Ibarra, L. 1988

Comunicarea este un proces de integrare între oameni în care se exprimă calitățile lor psihologice și în care ideile, reprezentările și sentimentele lor sunt formate și dezvoltate. Lectura sau cititul reprezintă înțelegerea conținutului unui text prind decodarea simbolurilor, semnelor grafice sau a informațiilor prezentate. Creierul este responsabil de acest proces cognitiv complex de decodare și de interpretare a textului dat. Lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita tărâmuri magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale. Lectura joacă un rol foarte important în dezvoltarea tuturor oamenilor și este esențial a-i încuraja și îndruma pe cei mici să afle ce este lectura și să cunoască această lume fascinantă ce va crea o bază solidă pentru aceștia pentru toată viața.

Ajutându-i pe cei mici să pătrundă în această lume interesantă și misterioasă a cărților unde imaginația nu are limite putem genera interesul și curiozitatea micuților de a citi din plăcere și de a-și dori să citească cât mai mult și să cunoască cât mai multe personaje. Lecturarea diferitelor tipuri de cărți înseamnă și a însemnat din totdeauna informare, dezvoltare și educație. Aceasta este o modalitate minunată de a educa și de a forma valori morale prețioase. Lectura oferă motivația și trezește dorința de a afla mai mult, de a cunoaște și are un rol valoros și important de a informa.

Cu ajutorul lecturii putem descoperi lucruri noi și reprezintă un excelent instrument de învățare prin intermediul căruia ne putem îmbogăți cunoștințele față de toate domeniile de activitate de care suntem interesați.

Există mai multe tipuri de lectură:

- Lectura liniară în care textul este parcurs în întregime de la început până la sfârșit în același ritm;
- Lectura receptivă este o lectură analitică, textul este parcurs în întregime însă cu mai multă atenție și cu o viteză variată. Cititorul va înțelege mult mai bine ceea ce transmite textul.
- Lectura literară se diferențiază prin specia textului care poate fi: roman clasic, roman modern, poem. etc Cititorul este mult mai interesat de cum se spune decât de ceea ce se spune.

- Lectura rapidă este tipul de lectură abordat cel mai des de cititorii experimentați cu scopul de a economisi timp, însă aceasta ameliorează capacitatea de înțelegere a textului;
- Lectura informativă globală este tipul de lectură selectivă prin care cititorul caută informații esențiale pentru a-și forma o opinie fără a aprofunda textul;
- Lectura exploratorie se focalizează pe un singur punct ce poate fi un simbol pe care cititorul îl explorează cu scopul de a afla semnificația acestuia. Lectura ajută la îmbogățirea vocabularului, cei mici având oportunitatea de a învăța cuvinte noi și semnificația acestora cu cât citesc mai mult.

Forma de comunicare cel mai ușor acceptată de copii este aceea care se aseamănă foarte mult cu o șuetă. Vorbitul liber prin exprimarea propriei opinii, validarea sau non-validarea unui concept inserat de către profesor în șueta instructiv-educativă, ajustarea sau contribuiția elevilor asupra conceptului discutat, toate acestea pas cu pas, într-un ritm al jocului, aparent într-o șuetă distractivă reprezintă punerea unor cărămizi trainice în dezvoltarea personală, emoțională și socială a educabililor care, în curând, vor deveni adulți cu influențe demne pentru ceilalți și pentru descendenții lor.

Bibliografie:

Turcu, F., Turcu, A. Fundamente ale psihologiei şcolare, Bucureşti, Editura ALL Educaţional, 1999

REALITĂȚI CONTEMPORANE, ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DE SUETĂ

P.I.P.P. Cristina-Maria Popescu
Grădinița cu P.P. Nr. 7
Turnu Măgurele

Societatea contemporană este tot mai mult definită în literatura de specialitate ca fiind o societate educativă. Analizele comparative ale sistemelor educaționale actuale evidențiază convergența existentă între gradul de dezvoltare socială, economică și culturală al unei societăți și viabilitatea sistemului de învățământ pe care aceasta îl promovează. Acest fapt impune necesitatea unei cât mai bune reflectari la nivelul fenomenului educațional a schimbarilor survenite sau anticipate a surveni în sfera socio-economică și întreprinderea unor cercetari riguroase cu privire la posibilitățile de optimizare a sistemelor educaționale contemporane.

Trăim și activăm într-o societate caracterizată printr-o dinamică accelerată a schimbărilor, presiunea progresului tehnologic și a modernizării, evoluția și dezvoltarea lumii contemporane vizează și sistemul educațional. Astfel că implementarea reformelor sistemului de învățământ, a curriculumului modernizat presupune o transformare necesară, adaptată exigențelor societății actuale și viitoare, finalitatea fiind formarea unor personalități vocaționale și creatoare, capabile să exercite și să inițieze roluri sociale în concordanță cu propriile aspirații și cu cerințele sociale.

Succesul educației în societatea contemporană se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale de autoinstruire ale elevilor. Ideea centrală este aceea că fiecare copil este unic, iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate cu scopul primordial de a-l ajuta să-și dezvolte pe deplin și armonios personalitatea.

În prezent, descoperirile în materie de psihopedagogie școlară determină modificări în metodologia didactică, determinând folosirea pe lângă metodele tradiționale, care sunt centrate pe informația prelucrată de cadrul didactic și transmisă elevilor, lăsându-i să fie pasivi și a metodelor interactive centrate pe activitatea elevilor, care devin activi, implicați în procesul de învățare.

Metodele de învățământ sunt căile utilizate în școală de către cadrele didactice pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. De asemenea sunt mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile elevilor de a acţiona asupra naturii, de a utiliza cunoaşterea în transformarea exteriorului și în formarea caracterului şi dezvoltării personalității.

Metodele didactice presupun transformarea dintr-o cale de cunoaştere propusă de cadrul didactic, într-o cale de învăţare realizată efectiv de preşcolar, elev, student, în cadrul instruirii formale şi nonformale, cu deschideri spre educaţia permanentă.

Viziunea modernă asupra metodelor didactice presupune o serie de transformări în activitatea didactică. Elevul trebuie să fie un participant activ la procesul de învăţare, nu să aibă un rol pasiv – metodele interactive au rolul de a stimula şi responsabiliza elevii. Cadrele didactice trebuie să trateze diferenţiat fiecare elev și să utilizeze stiluri diferite de învăţare, deoarece elevii posedă inteligenţe diferite.

Viaţa socială actuală şi standardele ridicate din învăţământ necesită transferul de la teorie la practică prin realizarea de parteneriate între unităţile şcolare și diverse instituţii publice; între elevi aparţinând unor scale diferite din învăţământul şcolar să se realizeze parteneriate educaţionale; utilizarea mijloacelor mass-media şi din sfera audiovizualului; formarea de grupuri eterogene de elevi, pentru ca elevii buni să aibă posibilitatea de a explica altor colegi ceea ce au

învăţat; stimularea elevului care comunică, descoperă şi învaţă singur prin intermediul metodelor euristice; operaţionalizarea pluridisciplinară a informaţiei la nivel concret cu finalizare practică în societate.

Metodele moderne presupun: estimarea interdisciplinarităţii prin raportarea lor la realităţile contemporane; anularea aspectului reflexiv, bazat pe introspecţie şi selectarea informaţiilor din adâncurile subconştientului, pierzându-şi profunzimea şi viziunea totalizatoare;numai prin interrelaţionare, transpunere în colectiv şi finalitate practică, informaţia devine utilă, dar lipsită de întoarcere spre sine riscă să tindă spre superficialitate.

Şcoala contemporană încearcă cu ajutorul metodelor interactive să alcătuiască o viziune unitară: a şti să fii = a şti să devii, în comparaţie cu metodele tradiţionale ale educaţiei care despart şcoala cadrelor didactice de şcoala vieţii, învăţarea din cărţi de învăţarea din experienţă.

Bibliografie:

Cristea, S., , Studii de pedagogie generală „ , București, EDP, 2004

Macavei, E., , Pedagogie „ , București, EDP, 1997

Cerghit, Ioan, , Metode de învățământ „ , Editura Polirom, 2006

INTRE BENEFICIILE CITITULUI SI TEHNOLOGII

P.I.P. Emilia Ristea
Școala Gimnazială Nr. 4, Turnu Măgurele

Suntem invatati inca din copilarie ca cititul este calea spre succes. Gandeste-te la cea mai inteligenta si mai muncitoare persoana pe care o stii si cu siguranta ti-o vei imagina mereu cu cartile in brate, citind si documentandu-se ore in sir.

Chiar daca iti place sa citesti, asta nu iti asigura automat succesul, dar nu este o coincidenta faptul ca toti oamenii de succes sunt pasionati de carti, indiferent ca sunt volume beletristice, lucrari stiintifice sau carti-documentare. Iar cu totii au in comun cateva trasaturi:

Au o capacitate mare de concentrare

Oamenii de succes au capacitatea de a se concentra pentru perioade lungi de timp asupra unui obiectiv. Acest obicei este invatat si din placerea de a citi, atunci cand descoperi o carte care te fascineaza si nu o mai poti lasa din mana. Cititul te invata sa te rupi de lumea inconjuratoare si sa te cufunzi in universul lecturii, iar aceasta abilitate, odata deprinsa, nu se pierde nici atunci cand te concentrezi asupra altor lucruri.

Cititul devine din ce in ce mai greu si, in cele mai multe cazuri, se transforma din ceva frumos intr-o obligatie impusa de scoala sau de staruinta parintilor care par sa nu inteleaga de ce copiilor lor nu le mai place sa citeasca. Prin natura meseriei pe care o am, aceea de profesor de literatura, ma confrunt adesea atat cu distantarea din ce in ce mai dramatica a copiilor de carti, cat si cu disperarea parintilor care isi doresc ca ai lor copii sa citeasc

Nu exista efectiv preocupari serioase pentru promovarea cititului nici in scoala, unde profesorii de romana continua sa predea comentarii fara sa ceara elevilor sa citeasca opera respectiva, nici in societate, la librarii, de exemplu.In strainatate se organizeaza sedinte in care scriitorii citesc din scrierile lor.Asta se face odata pe an la festivaluri.Se vede deja rezultatul acestei practici, analfabetismul functional.

Lectura se practică în familie, povestea citită seară de seară, apoi exemplul personal al părinților (măcar ziarul de dimineață sau ceva reviste de s-ar mai răsfoi prin case), apoi școala si societatea. Educația incepe acasă. La română se impune lectura romanelor si a celorlalte specii literare, doar că…așa cum faceam.si noi cand eram copii…tinerii preferă filmele și învață comentarii pe de rost…ca asa e mai ușor…ca operele.sunt depășite și îi plictisesc sau celebra „ la ce îmi trebuie in viață?! „ . Așadar, nu învinuiți școala si societatea…Lansări de carte au loc săptămânal la Mangalia și vin aceeași oameni, ca sa dau exemplul unui oras provincial. Evenimente de acest gen au loc aproape zilnic in marile orașe. A cui e vina ca tinerii si copiii nu participă?!

Cititul iti inbogateste cultura generala care iti faciliteaza successful in viata sociala find capabil sa intretii conversatii in mai multe domenii din viata, iti ajuta sa creezi relatii personale cu oameni din diferite clase sociale.

Iti da o incredere de sine deosebita care te ajuta sa eliminezi stresul.

Iti imbogateste vocabularul care te ajuta sa comunici mai eficient.

As putea sa scriu o carte despre beneficiile care le-am observations in viata personala dar inchei prin a incuraja pe oricine sa citeasca daca doreste o experienta de viata mai bogata

Tehnologia a permis omenirii să manipuleze și să controleze diferitele aspecte ale naturii, transformând-o în vederea îndeplinirii scopurilor lor, deseori, în numele progresului și al

dezvoltării. Și se întâmplă ca unul dintre efectele secundare ale acestor diferite forme de tehnologie să fie ridicarea unei bariere între oameni și lumea naturală, care ne reduce, treptat, posibilitatea de a trăi în comuniune.

Educația pe care copiii o primesc în primii ani de viață este foarte concentrată asupra dezvoltării abilităților lingvistice și matematice, însă, oare cât de multă atenție primește, din partea adulților educatori, asigurarea unei legături cu lumea înconjurătoare? Da, copiii învață despre frunze și despre cum să îngrijească plantele, dar, adeseori, aceste activități sunt strecurate printre multe altele care sunt considerate prioritare.

Cu cat citesti mai mult, cu atat ti se imbunatateste capacitatea de a retine informatii. Un om de succes va incerca mereu sa acumuleze noi cunostinte si nu se va multumi doar cu ceea ce stie deja. Memoria functioneaza precum muschii: daca nu o exersezi, se deterioreaza in timp, iar cititul este o modalitate exceptionala de a-ti mentine creierul activ si de a-ti dezvolta imaginatia si creativitatea.

Atunci cand citesti, inveti sa accepti faptul ca exista idei si comportamente diferite, si ajungi sa intelegi lumea dintr-o noua perspectiva. Pentru un cititor impatimit, niciun lucru nu este alb sau negru, iar ei reusesc sa gaseasca mai rapid argumente pro si contra si sa cantareasca bine fiecare situatie. In afaceri, un om de succes aplica aceasta abilitate in luarea deciziilor, pentru ca are deja antrenamentul de a nu se pripi si de a analiza temeinic fiecare optiune.

Daca am invatat un lucru legat de disputa dintre carti si tehnologie in ultimii cativa ani, acela este ca **nu exista niciun mod realist in care o carte sa concureze cu televizorul sau cu computerul**. Stiu ca noua, parintilor, nu ne place ideea, insa realitatea este ca majoritatea copiilor, pusi in fata alegerii intre cele doua lumi, cea a cartilor si cea a tehnologiei, o aleg pe cea de a doua. Si, in fond, nu e de neinteles, pentru ca ei s-au nascut intr-o lume in care tehnologia pare sa guverneze intreg universul. De aceea, limitarea accesului la tehnologie pana in momentul in care cititul devine el insusi un obicei agreat de copil este esentiala. Si nu, nu ar trebui ca aceasta limitare sa fie impusa ca un fel de pedeapsa, ci prin oferirea continua de alternative care nu tin neaparat de lectura. Amanarea deschiderii televizorului sau a computerului poate fi facuta cu usurinta in sute de moduri. Depinde doar de parinti si de capacitatea lor de a rezista tentatiei de a ceda.

Bibliografie:

Cristea, S., , Studii de pedagogie generală „ , București, EDP, 2004

LECTURA ȘI ERA DIGITALĂ

Prof. Felicia Sfetcu
Școala Gimnazială nr.1 Lunca

Importanţa lecturii este evidentă şi mereu actuală, fiind un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni. Cartea este o comoară fără de preţ care reflectă ca o oglindă lungul şir secole ale vieţii omenirii, istoria luptei sale pentru existenţă, suferinţele, bucuriile, înfrângerile, aspirațiile şi biruinţele sale. Cartea ne este prieten credincios de nădejde: o citeşti când vrei, cum vrei şi de câte ori vrei, nu se supără atunci când nu este înțeleasă ci te așteaptă să revii, regăsind-o de fiecare data la fel de răbdătoare și discretă.

Lectura reprezintă, hrană pentru suflet şi minte, dorință de cunoaştere, pasiune, bucurie, visare.

Ca obiect de cultură, cartea începe să-şi piardă importanţa şi impactul asupra noii generaţii din cauza noilor alternative aparent mult mai atractive şi, mult mai comode, care tind să capteze atenţia celor dispuși să facă un efort mult mai redus și să ajungă mai rapid la un rezultat.

Există o tendință tot mai acută de a înlocui lectura cu petrecerea timpului în faţa televizorului sau a calculatorului, ele oferind o mulțime de informații facile și persuasive, dar care nu presupun o reflecție personală, un efort intelectual sau o pregătire anterioară. Ne îndreptăm spre o civilizaţie a văzului, spre o civilizație a imaginii. În timp ce scriitori de renume s-au străduit secole de-a rândul să prelucreze cuvântul, să-l facă să comunice o bogăţie de gânduri şi sentimente, astăzi totul se reduce mai ales la semne, simboluri și imagini. Din perspectiva noii generații născută în era digitală, abordarea lecturii unei cărți tipărite poate fi neatractivă, poate fi ceva banal, având în vedere faptul că ea folosește cu dexteritate mijloacele IT. De aceea, lectura cărţilor în format electronic (e-books) este mai potrivită pentru preocupările adolescenţilor şi mai interesantă. În prezent doar elevii pasionați de lectură mai cumpără cărți ori merg la bibliotecă pentru a le împrumuta, cei mai mulți căutând informațiile pe internet.

Mijloacele audio-vizuale, computerul și televizorul, şi-au extins enorm influenţa, mulțumită dezvoltării posturilor private, a transmiterii unor emisiuni și programe cu succes la marele public, fiind adaptate la gustul majorităţii telespectatorilor. E incontestabil faptul că mai toată lumea consumă azi foarte mult timp în faţa micilor ecrane, elevii şi tinerii îndepărtându-se de lectură în favoarea audio-vizualului, dar trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea.

În zilele noastre, filmele, diapozitivele, emisiunile de radio şi televiziune, programele educaţionale pe internet sunt folosite cu succes în şcoli ca mijloace moderne de învăţământ, care completează cunoştinţele predate la curs dar nu pot înlocui definitiv manualul - cartea ca obiect de studiu şi lectură.

Lectura de plăcere – este situația ideală și perfectă, în urma careia nu se obțin recompense materiale, o călătorie făcută cu bucurie, din proprie inițiativă și pe care o împărtășești cu drag apropiaților. În scopul sensibilizării elevilor și transformarea lecturii obligatorii în lectură de plăcere, profesorii caută permanent modalități prin care lectura să redevină o preocupare constantă a elevilor, pentru ca și lectura recomandată să se bucure de plăcerea unui cititor în curs de a deveni pasionat.

Pentru acest deziderat, profesorul poate stimula creativitatea şi talentul elevilor prin promovarea creaţiilor proprii, propunerea unor proiectele tematice sau studii de caz, dezbateri pe teme literare, vizionarea unor filme şi discutarea lor în paralel cu textul literar, dramatizările unor texte, cercurile de lectură, sunt câteva dintre activitățile ce se pot desfășura în școală sau în afara

ei.Lectura obligatorie, pentru şcoală, este văzută doar ca o datorie, fără plăcerea de a citi, de aceea cărțile rămân uneori neterminate, deoarece adolescentul nu se regăsește în realitatea despre care citește.

Abandonul lecturii se petrece nu atât dintr-o atitudine negativă faţă de lectură, cât dintr-o puternică indiferenţă afectivă: multora lectura nu le spune nimic, nu reuşeşte să le capteze interesul şi nu le oferă plăcere, ei nu consideră că le poate folosi la ceva, în afara spațiului școlar. Atunci când începe o carte, cititorul are anumite aşteptări: textul să aibă sens sau să fie coerent, să transmită un mesaj ușor de descifrat, să aibă o anumită transparenţă, să poată fi lecturat cu o viteză aproximativ, constantă.

Printre motivele invocate de elevi pentru refuzul de a citi, se numără următoarele: nu le place, nu au timp, au un program încărcat cu alte activități extrașcolare (sport, artă), nimeni din familie nu citește, sunt acaparați de emisiunile TV, sau preferă rețelele de socializare și jocurile online/pe calculator etc.

Lectura este un indicator pentru gradul de civilizație a unui popor.Elevii trebuie să înţeleagă că a citi o carte înseamnă a pătrunde într-un univers de gânduri, idei şi sentimente ce îmbogăţesc mintea şi sufletul, este o primă condiție a reușitei elevului, apoi, instrument al echilibrării sociale. Lectura de plăcere devine, în contextul actual, desuetă, puţini fiind elevii care mai citesc pentru că le face plăcere.

Bibliografie:

Cristea, S., , Studii de pedagogie generală „ , București, EDP, 2004
Cerghit, Ioan, „Metode de învățământ” , Editura Polirom, 2006

CONCEPTUL DE TEHNOLOGII INOVATOARE ÎN SPAȚIUL EDUCAȚIONAL MODERN

Prof. Daniela Simion
Grădinița cu P.N. Uda Paciurea

Tehnologia educațională inovatoare este o metodologie de organizare a activităților educaționale care presupune utilizarea unor îmbunătățiri noi sau calitative a metodelor și mijloacelor existente pentru a crește eficiența procesului educațional și a crea condiții pentru activități educaționale care să răspundă cel mai bine tendințelor actuale în dezvoltarea socio-economică. al societatii.

Activitatea inovatoare în educație presupune activități complexe axate pe apariția inovațiilor în sfera educațională. Aceste inovații pot fi metode și tehnici de organizare a procesului educațional, resurse utilizate în procesul de educație și formare, teorii și concepte științifice.

Inovațiile se dezvoltă prin utilizarea activităților de cercetare care vizează obținerea de noi cunoștințe științifice, un fel de descoperire, invenție. În plus, apariția inovațiilor poate fi rezultatul muncii de proiectare, în cadrul căreia se dezvoltă cunoștințe instrumentale și tehnologice, reflectând posibilitatea implementării unor acțiuni practice, pe baza teoriilor și conceptelor științifice existente. Astfel, se creează proiecte inovatoare, care duc ulterior la apariția de noi tehnologii.

Tehnologiile educaționale inovatoare se bazează pe trei componente principale:

- Conținut modern, bine construit, al cărui fundament se află competențe în activități profesionale care corespund realităților actuale ale activității antreprenoriale. conținutul include o varietate de materiale multimedia transmise prin mijloace moderne de comunicare.
- Aplicarea metodelor moderne, inovatoare în predare. Asemenea metode ar trebui să se concentreze pe dezvoltarea competențelor viitorului profesionist, implicarea studenților în activități de învățare activă și practice și manifestarea de inițiativă în procesul de învățare. Este exclusă asimilarea pasivă a curriculei.
- Disponibilitatea infrastructurii moderne în procesul educațional. Ar trebui să se bazeze pe componente informaționale, tehnologice, organizaționale și de comunicare care ajută la aplicarea unor noi forme și metode de educație, în special învățământul la distanță.

Tehnologia, la modul general, reprezintă aplicarea cunoașterii științifice la obiective practice. Timp de mii de ani, tehnologia, sub diversele sale forme, a fost întrebuințată pentru a schimba modul în care oamenii interacționau cu mediul lor. Aceste intervenții au condus, de-a lungul secolelor, la transformarea relației colective a oamenilor cu natura.

Înainte de apariţia Internetului, recomandările de lectură se făceau în cadru limitat, la şcoală, la facultate sau printre prieteni. Uneori, mergeai în librării sau la bibliotecă şi descopereai cărţi noi.

Astăzi, poţi citi pe orice dispozitiv, dacă doreşti cu adevărat, iar cărţile le iei peste tot.

Cand citesti retii mai putine lucruri decat atunci cand te si straduiesti sa le inveti.Cand inveti, esti foarte concentrat/ă pe ceea ce citesti..pe când..daca citesti este probabil sa nu retii atat de multe lucruri, față de când înveți.

Creierul nostru este format din *materie albă* (care are rolul de transmite semnalele nervoase între diferite zone ale creierul) și *materie cenuşie* (care are rolul de a prelucra și memora informația). Practic *materia albă* transmite informația între zonele formate din *materie cenuşie*.

Cu alte cuvinte cititul mărește atât numărul de conexiuni din creier (datorită memorării și prelucrării informației asimilate prin citit), cât și viteza cu care această informație e transmisă între diferitele părți ale creierului.

Autorii studiului mai sus-menționat au detectat o creștere și de 10 ori a cantității de informație transferate între diversele părți ale creierului la copii studiați, comparativ cu lotul martor.

Mai mult, cercetătorii au constatat simultan o îmbunătățire a abilității de a citi odată cu creșterea cantității de *materie albă* din creier. Cu alte cuvinte cele două procese se susțin și se stimulează reciproc: cut cât citim mai mult, cu atât mai multă *materie albă* avem în creier și cu cât avem mai multă *materie albă* în creier cu atât suntem cititori mai buni

„ Este adevărat că suntem într-o perioadă în care societatea, în general, este bombardată cu informație nu neapărat de calitate. Se citește la fel de mult, dar calitativ… mai slab, și nu neapărat din carte. Se citește de pe Internet, se comunică foarte mult. Ceea ce vreau să spun este că tinerii sunt afectați de acest așa-zis bombardament de informație și trebuie învățați ce și de unde să ia informația, care este de încredere și care nu. Avem proiecte în parteneriat cu școlile tocmai pentru acest lucru. Calculatorul, Internetul sunt folosite în paralel cu cărțile „ , afirmă Liliana Duna, bibliotecar.

Indiferent de preferințele fiecăruia, literatura și tehnologia au o mare importanță în viața noastră, chiar dacă sunt de natură diferită.

Bibliografie:

Beillerot, J. et Mosconi, N. (sous la direction de) Traité des sciences et des pratiques de l'éducation. Paris, Dunod, 2006. Bercu, N. (coord.)

CUPRINS

P.I.P. Elena Alexe 3
P.I.P. Mariana Alexe 5
Prof. Liliana Florica Bozeanu 7
P.I.P.P. Ștefania Caunii 10
P.I.P.P. Iuliana Maria Catana 12
P.I.P. Adina Călușaru 14
Prof. Petruța Ionela Ciupitu-Călușaru 17
Prof. Daniel Mihail Cojoacă 19
Prof. Diana Ramona Cojoacă 21
Prof. Ionel Mimel Cojoacă 25
Prof. Ionela Nicoleta Cojocaru 27
P.I.P. Florina Chiriță 29
P.I.P. Diana Daboveanu 34
P.P. Mădălina Dinu 36
P.I.P. Mari Drind 41
P.I.P. Justina Dobrica 43
P.I.P. Lucica Liliana Grosu 46
P.I.P. Dana Elena Iordan 48
P.I.P.P. Erika Lița 50
P.I.P.P. Daniela Lupu 53
P.I.P. Daniela Alexandra Mitroi 55
P.I.P. Mariana Mocanu 57
P.I.P. Aura-Florina Petrea 60
P.I.P.P. Cristina-Maria Popescu 62
P.I.P. Emilia Ristea 64
Prof. Felicia Sfetcu 66
Prof. Daniela Simion 68

ISBN 978-630-6502-19-6
EDITURA MERITOCRAT CLUJ-NAPOCA
meritocratcj@gmail.com

